

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 8 decembrie 2022
(OR. en)

15841/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0407(CNS)**

**FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	8 decembrie 2022
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 701 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 701 final.

Anexă: COM(2022) 701 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA
pentru era digitală**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Taxa pe valoarea adăugată (TVA) este o sursă majoră de venituri în toate statele membre ale UE¹. Aceasta este, de asemenea, o sursă esențială de finanțare pentru bugetul UE, deoarece 0,3 % din taxa pe valoarea adăugată colectată la nivel național este transferat către UE ca resurse proprii, reprezentând 12 % din bugetul total al UE. În pofida importanței esențiale a TVA în elaborarea politicilor bugetare, sistemul de TVA este îngreunat de metodele de colectare și control al TVA sub nivelul optim. De asemenea, acesta impune sarcini și costuri excesive de asigurare a conformității.

Pierderea de venituri, cunoscută sub denumirea de „deficitul de încasare a TVA-ului”², definește problemele cauzate de colectarea și controlul TVA sub nivelul optim. Estimată la 93 de miliarde EUR în total pentru 2020, o parte semnificativă a acestei pierderi este cauzată de fraudă intracomunitară cu firme „fantomă” (MTIC)³. Deficitul de încasare a TVA-ului include, de asemenea, pierderile de venituri drept consecință a fraudei și evaziunii interne în domeniul TVA-ului, a sustragerii de la plata TVA, a falimentelor și a insolvențelor financiare, precum și drept consecință a calculelor eronate și a erorilor administrative. Sistemul de TVA nu numai că este predispus la fraudă, dar a devenit totodată din ce în ce mai complex și mai împovăraător pentru întreprinderi. În special, normele în materie de TVA în domeniul comerțului transfrontalier, vechi de 30 de ani, nu sunt adaptate activităților comerciale din era digitală și necesită, prin urmare, o reflecție asupra modului în care tehnologia poate fi utilizată pentru a reduce sarcinile administrative și costurile aferente suportate de întreprinderi și pentru a combate, în același timp, evaziunea fiscală.

Prin urmare, în Planul său de acțiune din 2020 pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare⁴, Comisia a anunțat pachetul legislativ „Norme în materie de TVA pentru era digitală”, care a fost inclus, de asemenea, în programul de lucru al Comisiei pentru 2022⁵. Prezenta propunere face parte din acest pachet, împreună cu o propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește modalitățile de cooperare administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată necesare pentru era digitală⁶ și cu o propunere de regulament de punere în aplicare al

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² Deficitul de încasare a TVA-ului reprezintă diferența totală dintre veniturile din TVA preconizate pe baza legislației în materie de TVA și a reglementărilor auxiliare și încasările efective: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (anexa II, punctul 20).

⁶ Vă rugăm să includeți o referință atunci când va fi disponibilă.

Consiliului de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului în ceea ce privește cerințele de informare pentru anumite regimuri de TVA⁷.

În urma anunțării Planului de acțiune fiscală al Comisiei, Consiliul a declarat că „*sprijină propunerea Comisiei de a clarifica, simplifica și moderniza normele UE privind taxa pe valoarea adăugată (TVA)*”, „*salută inițiativa anunțată de Comisie de a moderniza obligațiile de raportare pentru tranzacțiile transfrontaliere (...) și intenția Comisiei de a examina necesitatea de a adapta cadrul referitor la TVA la economia platformelor*”⁸. Rezoluțiile Parlamentului European sprijină, în general, inițiativele de combatere a fraudei în domeniul TVA-ului⁹. În plus, Parlamentul European și-a exprimat susținerea explicită pentru inițiativă, declarând că „*așteaptă cu interes propunerea legislativă de modernizare a obligațiilor de raportare în materie de TVA*”¹⁰. Mai recent, Parlamentul European a adoptat o rezoluție¹¹ în care a luat act de potențialul datelor și al instrumentelor digitale de a reduce birocrăția și de a simplifica diferitele obligații ale contribuabililor, în special în domeniul declarațiilor privind TVA și al declarațiilor recapitulative (...) și a salutat propunerea Comisiei de a moderniza, simplifica și armoniza cerințele în materie de TVA, utilizând raportarea în timp real și facturarea electronică bazate pe tranzacții. Rezoluția subliniază, de asemenea, că diversitatea reglementărilor privind impozitarea ale statelor membre constituie o provocare dificilă și, în vreme ce salută înființarea ghișeului unic al Uniunii (OSS), rezoluția solicită extinderea domeniului său de aplicare pentru a include o gamă mai largă de servicii.

Acest pachet are trei obiective principale:

- (1) Modernizarea **obligațiilor de raportare în materie de TVA**¹², prin introducerea unor cerințe de raportare digitală, care vor standardiza informațiile ce se impun a fi transmise autorităților fiscale de către persoanele impozabile cu privire la fiecare tranzacție în format electronic. În același timp, va impune utilizarea facturării electronice pentru tranzacțiile transfrontaliere;
- (2) Abordarea provocărilor cu care se confruntă **economia platformelor**¹³, prin actualizarea normelor în materie de TVA aplicabile economiei platformelor pentru a

⁷ Vă rugăm să includeți o referință atunci când va fi disponibilă.

⁸ Concluziile Consiliului privind o impozitare echitabilă și eficace în perioada de redresare, provocările fiscale legate de digitalizare și buna guvernare fiscală în UE și în afara acesteia (FISC 226 ECOFIN 1097, doc. [13350/20](#)).

⁹ Rezoluția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 referitoare la tema „Către un sistem de TVA definitiv și combaterea fraudei în domeniul TVA” [2016/2033(INI)]; Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2018 referitoare la combaterea fraudei vamale și protejarea resurselor proprii ale UE [2018/2747(RSP)].

¹⁰ Rezoluția Parlamentului European din 16 februarie 2022 referitoare la punerea în aplicare a celei de a șasea Directive privind TVA: ce lipsește pentru a reduce deficitul de încasare a TVA în UE? [2020/2263(INI)].

¹¹ Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2022 conținând recomandări adresate Comisiei privind o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare [P9_TA(2022)0082].

¹² Obligațiile de raportare în materie de TVA se referă la obligația întreprinderilor înregistrate în scopuri de TVA de a depune periodic declarații privind tranzacțiile lor la autoritatea fiscală pentru a permite monitorizarea colectării TVA.

¹³ În acest sens, termenul „economia platformelor” se referă la prestările de servicii efectuate prin intermediul unei platforme.

aborda aspectul egalității de tratament, clarificarea normelor privind locul de prestare a serviciilor aplicabile acestor tranzacții și consolidarea rolului platformelor în colectarea TVA atunci când acestea facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau prestarea de servicii de transport de persoane; precum și

- (3) Evitarea necesității **înregistrării multiple în scopuri de TVA** în UE și îmbunătățirea funcționării instrumentului pus în aplicare pentru declararea și plata TVA datorată pentru vânzările la distanță de bunuri¹⁴, prin introducerea unui sistem de înregistrare unică în scopuri de TVA (*Single VAT Registration* – SVR). Altfel spus, îmbunătățirea și extinderea sistemelor existente de ghișeu unic (*One-Stop Shop* – OSS)/ghișeu unic pentru importuri (*Import One-Stop Shop* – IOSS) și taxarea inversă pentru a reduce la minimum cazurile în care o persoană impozabilă este obligată să se înregistreze într-un alt stat membru.

(1) Raportarea TVA și cerințele de raportare digitală (CRD)

Directiva TVA datează din anii 1970, astfel încât cerințele de raportare implicate nu sunt digitale. În acest context, tendința globală relevă trecerea de la respectarea tradițională a normelor în materie de TVA la schimbul în timp real de date bazate pe tranzacții cu administrațiile fiscale, adesea pe baza facturării electronice. Directiva TVA¹⁵ constituie un obstacol semnificativ în calea digitalizării, dat fiind că statele membre trebuie să obțină o derogare pentru ca acestea să poată adopta CRD pe baza cerințelor obligatorii privind facturarea electronică.

Cu toate acestea, prin intermediul unei astfel de derogări, o serie de state membre au introdus diferite tipuri de CRD, furnizând informații autorităților fiscale pentru fiecare tranzacție în parte. Măsurile s-au dovedit a fi de succes în ceea ce privește creșterea nivelului de colectare a TVA, datorită îmbunătățirii controlului fiscal și efectului disuasiv asupra neconformității. Creșterea aferentă a veniturilor din TVA în perioada 2014-2019 este estimată între 19 miliarde EUR și 28 de miliarde EUR în statele membre care au introdus CRD în această perioadă, ceea ce corespunde unei creșteri anuale a veniturilor din TVA cuprinsă între 2,6 % și 3,5 %¹⁶.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

¹⁵ Nu există nicio opțiune explicită disponibilă pentru statele membre de a introduce cerințe obligatorii privind facturarea electronică, ca mijloc de asigurare a colectării în mod corect a TVA și de prevenire a fraudei în domeniul TVA-ului. Directiva TVA condiționează utilizarea facturilor electronice de acceptarea acestora de către destinatar, la articolul 232; această dispoziție nu poate face obiectul derogării prin intermediul articolului 273, care permite statelor membre să introducă alte obligații pentru contribuabili pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA-ului și pentru a preveni fraudă în domeniul TVA-ului. Prin urmare, dacă un stat membru dorește să introducă cerințe obligatorii privind facturarea electronică, acesta trebuie să acționeze în acest sens solicitând o derogare de la directivă în temeiul articolului 395, care face obiectul acordului în unanimitate al Consiliului, pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

¹⁶ Pentru a estima dacă CRD au îmbunătățit nivelul de respectare a normelor în materie de TVA, reducând astfel deficitul de încasare a TVA-ului și crescând veniturile din TVA, a fost efectuată o analiză econometrică în cadrul studiului „TVA-ul în era digitală”. Efectele CRD sunt estimate în funcție de două variabile dependente: deficitul de încasare a TVA-ului și eficiența C. Detalii complete privind specificațiile modelului și rezultatele sunt disponibile în anexa 4 la raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere [documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2022) 393].

Directiva TVA acordă statelor membre o marjă largă de apreciere pentru a introduce obligațiile pe care le consideră necesare în scopul de a asigura colectarea în mod corect a taxei și de a preveni evaziunea. Prin urmare, CRD variază în mare măsură de la un stat membru la altul. Acestea pot consta în (i) transmiterea unor rapoarte lunare privind tranzacțiile comerciale, (ii) transmiterea în timp real a facturilor, (iii) transmiterea în timp real sau cvasireal a informațiilor din facturi sau (iv) prezentarea de date fiscale și contabile sau de evidențe privind TVA. Alte state membre au pus în aplicare instrumente nedigitale pentru raportarea tranzacțiilor, cum ar fi listele care nu furnizează date la nivel de tranzacție, ci doar valorile vânzărilor sau achizițiilor per client sau furnizor (liste de furnizori și clienți). Toate aceste cerințe se adaugă obligației de a depune declarații privind TVA.

Amploarea problemelor cauzate de introducerea rapidă a unor cerințe divergente de raportare digitală în materie de TVA și necesitatea de a acționa prompt au fost confirmate de părțile interesate în cursul consultării¹⁷. Fragmentarea rezultată la nivelul cadrului de reglementare generează costuri suplimentare de asigurare a conformității pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în diferite state membre și, prin urmare, trebuie să respecte cerințele care variază la nivel local, fragmentarea creând totodată bariere în cadrul pieței unice. Având în vedere că tot mai multe state membre pun în aplicare diferite modele de obligații de raportare digitală¹⁸, costurile fragmentării pentru întreprinderile multinaționale (întreprinderi prezente în mai multe state membre)¹⁹ sunt semnificative. La nivelul UE, acestea sunt estimate la aproximativ 1,6 miliarde EUR anual, din care 1,2 miliarde EUR sunt suportate de întreprinderile multinaționale mici și 0,4 miliarde EUR sunt suportate de întreprinderile multinaționale mari²⁰.

În plus, actualul sistem de raportare a tranzacțiilor intracomunitare (denumit în Directiva TVA „declarații recapitulative”²¹) nu permite statelor membre să combată în mod eficient fraudă în domeniul TVA-ului în raport cu aceste tranzacții. Actualele declarații recapitulative datează din 1993 și nu au suferit modificări substanțiale în

¹⁷ Rezumatul consultării publice este disponibil la adresa: [TVA-ul în era digitală \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/taxation/customs/publications/publications_en).

¹⁸ La nivelul mai multor state membre există în prezent diferite tipuri de cerințe de raportare digitală: facturarea electronică în procesul de vămire (Italia), raportarea în timp real (Ungaria, Spania), raportarea SAF-T (Lituania, Polonia, Portugalia), declarații privind înregistrările în scopuri de TVA (Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Letonia, Republica Slovacă), iar unele state membre au anunțat public viitoarele cerințe de raportare (Franța, Grecia, România).

¹⁹ Pe baza estimărilor Eurostat, în Uniune există aproximativ 210 000 de societăți multinaționale, dintre care 85 % au sediu la nivel local, restul fiind controlate de entități străine.

²⁰ Acestea rezultă în principal din costurile de înființare semnificative, în special în țările având CRD mai complexe. În vederea asigurării conformității, se poate preconiza că o societate multinațională mică va investi aproximativ 10 000 EUR pentru cerințele SAF-T, 25 000 EUR pentru cerințele în timp real și peste 50 000 EUR în cazul facturării electronice. În ceea ce privește o societate multinațională mare, cifrele ajung până la 50 000 EUR pentru cerințele SAF-T, 200 000 EUR pentru cerințele în timp real și 500 000 EUR pentru facturarea electronică.

²¹ În cazul în care o întreprindere vinde bunuri sau servicii unei întreprinderi dintr-un alt stat membru, aceasta este obligată să prezinte statului său membru o declarație recapitulativă în care să furnizeze detalii privind întreprinderea căreia i-a livrat bunuri ori i-a prestat servicii, precum și valoarea totală a prestațiilor sau livrărilor către întreprinderea respectivă. Informațiile sunt partajate între statele membre și sunt utilizate pentru a contribui la asigurarea conformității.

anii care au urmat. Acestea nu sunt pregătite pentru economia digitală și nu pot fi comparate cu sistemele de raportare digitală mult mai moderne puse în aplicare de unele state membre în cazul tranzacțiilor interne.

Printre alte deficiențe, declarațiile recapitulative furnizează doar date agregate pentru fiecare persoană impozabilă, nu și date pentru fiecare tranzacție în parte. În plus, acestea nu permit corelarea datelor provenite din prestări sau livrări cu cele referitoare la achiziții, dat fiind că Directiva TVA prevede caracterul opțional al raportării achizițiilor intracomunitare de către statele membre, iar mai puțin de jumătate dintre statele membre au introdus această obligație. Mai mult decât atât, este posibil ca aceste date să nu fie puse la dispoziția autorităților fiscale din alte state membre la momentul oportun, atât pe fondul frecvenței de depunere, cât și al timpului necesar pentru ca autoritățile fiscale locale să încarce date în sistem. Aceste deficiențe au fost evidențiate pe bună dreptate de aproape două treimi dintre părțile interesate informate care au participat la consultarea publică și care au convenit, total sau parțial, asupra faptului că declarațiile recapitulative ar fi mai eficiente în combaterea fraudei în interiorul UE dacă datele ar fi colectate pentru fiecare tranzacție în parte și mai aproape de momentul tranzacției.

Orice reformă a raportării tranzacțiilor transfrontaliere implică în mod inevitabil schimbări la nivelul cooperării administrative și al schimbului de date între autoritățile competente ale statelor membre și Sistemul de schimb de informații privind TVA (*VAT Information Exchange System – VIES*)²².

Aceste aspecte vor fi soluționate, în ceea ce privește combaterea TVA care rezultă din comerțul intracomunitar, prin introducerea unui sistem de raportare pentru fiecare tranzacție în parte, care va furniza informații statelor membre în timp aproape real, în conformitate cu sistemele pe care o serie de state membre le-au pus cu succes în aplicare în materie de tranzacții interne. În ceea ce privește lipsa de armonizare a sistemelor naționale de raportare, aspectele vor fi abordate prin stabilirea unui model comun pe care aceste raportări vor trebui să îl urmeze, permițând persoanelor impozabile să raporteze întotdeauna datele din facturile electronice emise în

22

În 1993, odată cu introducerea pieței interne, controalele la frontieră au fost eliminate și înlocuite cu obligații de raportare a prestărilor și livrărilor intracomunitare sub forma unor declarații recapitulative periodice în scopuri de TVA (o declarație recapitulativă este un formular simplu depus lunar/trimestrial de către comercianți, pe lângă declarația lor privind TVA, pentru a declara bunurile livrate și serviciile prestate comercianților din alte state membre, cu indicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA al clienților și a valorii cumulate a prestărilor și livrărilor per client într-o anumită perioadă). Aceste declarații recapitulative sunt stocate în bazele de date naționale privind TVA. Aceste baze de date sunt apoi conectate prin intermediul unei interfețe electronice denumite VIES (Sistemul de schimb de informații privind TVA), Comisia gestionând legăturile de comunicare dintre statele membre, în timp ce aplicațiile VIES la nivel național sunt dezvoltate de statele membre. Administrațiile fiscale accesează informațiile VIES în scopuri de control, în timp ce operatorii economici utilizează un modul al VIES, denumit „VIES-on-the-web” (VoW) pentru a verifica valabilitatea codului de TVA al clientului lor înregistrat în Uniunea Europeană pentru tranzacțiile transfrontaliere cu bunuri sau servicii.

conformitate cu standardul european instituit prin Directiva 2014/55/UE privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice²³.

(2) Tratamentul în materie de TVA aplicat economiei platformelor

Ascensiunea modelului de afaceri al economiei platformelor²⁴ a generat noi probleme pentru sistemul de TVA. Una dintre aceste probleme este reprezentată de inegalitatea în materie de TVA.

În conformitate cu normele în materie de TVA, o persoană impozabilă înseamnă orice persoană (fizică sau juridică) care, în mod independent, desfășoară orice activitate economică²⁵. Persoanele impozabile sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și să perceapă TVA pentru vânzările lor. Cu toate acestea, persoanele fizice care acționează în nume propriu nu sunt considerate persoane impozabile. În plus, întreprinderile mici sunt scutite de TVA ca urmare a unei măsuri de simplificare ce le scutește de obligațiile administrative în materie de TVA.

Până de curând, persoanele fizice și întreprinderile mici care beneficiază de scutiri nu au fost considerate ca având un impact asupra concurenței pe piață cu întreprinderile înregistrate în scopuri de TVA. Economia platformelor a introdus însă noi modele de afaceri care schimbă această situație.

Persoanele fizice și întreprinderile mici își pot furniza serviciile scutite de TVA prin intermediul unei platforme, economiile de scară și efectul de rețea²⁶ fiind în concurență directă cu furnizorii tradiționali înregistrați în scopuri de TVA. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un hotel ar putea concura cu unitățile de cazare înregistrate care nu percep TVA pentru serviciile furnizate. În Europa, costul cazării prin intermediul unei platforme poate fi, în medie, cu o valoare cuprinsă între 8 % și 17 % sub tariful mediu zilnic perceput de un hotel regional²⁷. Informațiile furnizate de studiul „TVA-ul în era digitală”²⁸ indică faptul că (deși variază în funcție de tipul de platformă) până la 70 % din numărul total al furnizorilor subiacenți care utilizează o platformă nu sunt înregistrați în scopuri de TVA. Peste două treimi dintre

²³ [Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice.](#)

²⁴ „Economia platformelor” este termenul utilizat pentru descrierea unui model multilateral de tranzacții, în care sunt implicate cel puțin trei părți. În cadrul acestor tranzacții, o platformă online facilitează legătura dintre două sau mai multe seturi distincte, dar interdependente, de utilizatori. În contextul acestor interacțiuni, una dintre părțile platformei (prestatori sau furnizori subiacenți) ar putea oferi servicii celeilalte părți (consumatorului) în schimbul unei contraprestații financiare. De obicei, platformele percep un tarif pentru facilitarea tranzacției.

²⁵ În conformitate cu articolul 9 din Directiva TVA și cu jurisprudența sa constantă, conceptul de „activitate economică” are un sens foarte larg. Cu toate acestea, conceptul „în mod independent” se referă la faptul că angajații nu sunt tratați drept persoane impozabile.

²⁶ Capacitatea de a construi rețele prin care orice utilizator suplimentar va îmbunătăți experiența tuturor utilizatorilor existenți; un număr mai mare de persoane sau de participanți sporesc valoarea unui bun sau a unui serviciu.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ TVA-ul în era digitală. Raportul final (vol. I-III). Contractul specific nr. 07 de punere în aplicare a Contractului-cadru nr. TAXUD/2019/CC/150.

respondenții care și-au exprimat opiniile cu privire la această chestiune s-au confruntat cu astfel de denaturări ale concurenței.

Sectorul transportului de persoane și sectorul serviciilor de cazare au fost identificate în mod explicit în cadrul studiului ca fiind sectoare în care inegalitatea în materie de TVA are caracterul cel mai evident (prin faptul că modelul platformei de cazare se află în concurență directă cu sectorul hotelier, iar modelul platformei de transport de persoane se află în concurență directă cu firmele private de taximetrie). Acestea constituie totodată cele mai mari două sectoare ale economiei platformelor²⁹, în urma vânzării de bunuri prin intermediul platformelor (cunoscută și sub denumirea de „comerț electronic”), care are propriile norme privind livrarea de bunuri.

Un alt aspect problematic este lipsa de claritate în ceea ce privește normele în materie de TVA care se aplică serviciilor prestate de aceste platforme și, în special, identificării statutului TVA al furnizorului subiacent.

Statutul fiscal al entităților care prestează servicii prin intermediul platformei determină tratamentul în materie de TVA aplicat serviciilor de facilitare prin intermediul unei platforme atunci când prestatorul este stabilit într-un alt stat membru decât cel al platformei. Într-o astfel de situație, indiferent dacă prestatorul este o persoană neimpozabilă sau o persoană impozabilă, platforma ar putea utiliza ghișeul unic sau ar putea aplica taxarea inversă. Totuși, această determinare nu este simplă, deoarece situațiile în care platformele nu dispun de informațiile de care au nevoie pentru a evalua statutul furnizorului subiacent sunt frecvente.

În plus, diverse norme prevăzute în Directiva TVA aplicabile economiei platformelor au fost aplicate în mod diferit de către statele membre³⁰. De exemplu, serviciile de facilitare facturate de platforme sunt considerate, în unele state membre, servicii prestate prin mijloace electronice, în timp ce în altele sunt considerate servicii intermediare. Este necesară clarificarea acestor norme, dat fiind că actuala aplicare divergentă a normelor UE în materie de TVA în statele membre poate duce la aplicarea unor locuri diferite de prestare sau de livrare³¹, ceea ce poate determina ulterior dubla impunere sau neimpozitarea.

Un alt aspect problematic se referă la obligațiile impuse platformelor.

Platformele au obligația de a păstra anumite informații³² referitoare la livrările sau prestările facilitate de acestea și de a le pune la dispoziția statelor membre, la cerere. Cu toate acestea, platformele se confruntă cu o serie de cerințe diferite de la un stat membru la altul în ceea ce privește calendarul și formatul acestor informații. Prin urmare, se impune o regularizare în acest sens. În plus, pentru a combate fraudă,

²⁹ Având o valoare ecosistemică de 38,2 miliarde EUR și 43,2 miliarde EUR pe an

³⁰ Tabelul 25 din studiul privind TVA-ul în era digitală (partea II) arată că 44 % dintre respondenți au considerat că aplicarea în mod diferit a normelor în materie de TVA de către statele membre constituie o problemă.

³¹ Locul prestării unui serviciu prin mijloace electronice către o persoană neimpozabilă este locul unde își are sediul clientul, în timp ce locul prestării de servicii intermediare către o persoană neimpozabilă este locul în care este furnizată operațiunea principală, care, în cazul serviciilor legate de proprietatea imobiliară, de exemplu, ar fi locul unde este situat bunul imobil.

³² Articolul 242a din Directiva TVA.

platformele trebuie să păstreze aceste informații și să le pună la dispoziție nu numai în cazul livrărilor sau prestațiilor de la întreprindere la întreprindere (B2B) (așa cum este în prezent), ci și în cazul acelor de la întreprindere la consumator (B2C).

Aceste aspecte vor fi soluționate prin introducerea unui model de furnizor presupus, prin care platformele vor contabiliza TVA pentru livrarea sau prestarea subiacentă în cazul în care furnizorul nu percepe TVA, asigurând astfel egalitatea de tratament între sectorul digital și offline al închirierii de locuințe pe termen scurt și cel al transportului de persoane. În plus, se vor oferi clarificări cu privire la tratamentul corespunzător serviciului de facilitare pentru a permite o aplicare uniformă a normelor referitoare la locul prestării sau al livrării și se vor lua măsuri pentru armonizarea transmiterii de informații de la platformă către statele membre.

(3) Cerințe de înregistrare în scopuri de TVA în UE

Întreprinderile care efectuează tranzacții ce fac obiectul impozitării în alte state membre se confruntă în continuare cu sarcini și costuri semnificative legate de respectarea normelor în materie de TVA, ceea ce constituie o barieră în cadrul pieței unice. Acestea sunt estimate după cum urmează:

- Costul unic minim al înregistrării în scopuri de TVA în alt stat membru este de 1 200 EUR.
- Costul curent minim perceput anual pentru respectarea normelor în materie de TVA într-un alt stat membru este de 8 000 EUR pentru o întreprindere medie și de 2 400 EUR pentru un IMM.

Pachetul privind TVA pentru comerțul electronic, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2021, prevedea, pentru prima dată, o legislație cuprinzătoare în materie de TVA referitoare la economia comerțului electronic (prin care consumatorii comandă, cu precădere prin internet, direct de la furnizori din alte state membre și din țări terțe). Regimurile dezvoltate (sau extinse) prin intermediul pachetului privind comerțul electronic au redus sarcina de înregistrare pentru întreprinderile care efectuează tranzacții în statele membre în care nu au sedii, evitând necesitatea înregistrării în scopuri de TVA a furnizorilor/furnizorilor presupuși în fiecare stat membru în care se află sedii ale clientului lor.

Aceste regimuri sunt cunoscute sub denumirea de ghișeu unic (OSS) pentru aprovizionarea consumatorilor din UE și ghișeu unic pentru importuri (IOSS) pentru importul de colete mici de bunuri de consum (a căror valoare nu depășește 150 EUR). Au fost introduse dispoziții și obligații specifice în materie de TVA pentru „platforme” (introducând noțiunea de „furnizor presupus”) care au o poziție predominantă în economia comerțului electronic.

Punerea în aplicare a ghișeelor OSS și IOSS s-a dovedit a fi un adevărat succes, după cum o demonstrează evaluarea³³ pachetului privind comerțul electronic. Beneficiile

³³

A se vedea punctul 3.

OSS și IOSS pentru întreprinderi și pentru piața unică au fost confirmate de statele membre în cadrul concluziilor Consiliului ECOFIN din martie 2022³⁴.

Cu toate acestea, unele livrări de bunuri și prestări de servicii nu fac obiectul niciunuia dintre aceste regimuri de simplificare și, în schimb, fac în continuare obiectul unor cerințe contabile împovărătoare în materie de TVA în alte state membre. Printre acestea se numără anumite tipuri de livrări de bunuri care, deși pot avea un aspect transfrontalier, nu se încadrează în definiția vânzărilor la distanță de bunuri în interiorul UE. Întrucât IOSS este în prezent opțional, capacitatea sa de a reduce nevoia de înregistrări multiple în scopuri de TVA este limitată, iar complexitatea procesului de import nu este redusă într-o cât mai mare măsură.

O extindere a domeniului de aplicare al OSS și al IOSS ar asigura o reducere suplimentară a nevoii de înregistrări multiple în scopuri de TVA în UE.

Propunerea privind TVA-ul în era digitală este o inițiativă REFIT care abordează normele în materie de TVA în contextul utilizării în creștere a tehnologiei digitale³⁵, atât în rândul autorităților fiscale, cât și al mediului de afaceri. Sistemul de TVA nu a profitat încă pe deplin de oportunitățile create de aceste progrese tehnologice. Noile instrumente și soluții digitale vor facilita abordarea mai eficientă de către autoritățile fiscale a deficitului de încasare a TVA-ului, permițând, în același timp, simplificarea respectării normelor în materie de TVA și reducerea costurilor asociate. Prin urmare, această inițiativă urmărește să adapteze în continuare cadrul TVA al UE la era digitală.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Această inițiativă este în concordanță cu propunerea³⁶ prezentată în 2018 de Comisie privind un sistem definitiv de TVA pentru impozitarea comerțului dintre statele membre, care este încă în curs de dezbateră în cadrul Consiliului. Prezenta propunere urmărește să înlocuiască sistemul tranzitoriu în vigoare în prezent³⁷, tratând tranzacțiile intracomunitare în același mod ca și pe cele interne. Taxa pe valoarea adăugată ar fi datorată în statul membru de destinație a bunurilor³⁸ la cota statului membru respectiv, însă ar fi percepută și colectată de furnizor în propriul stat membru. Inițiativa privind TVA-ul în era digitală are potențialul de a consolida atât sistemul actual, cât și sistemul definitiv de TVA.

Pachetul privind TVA pentru comerțul electronic a fost conceput cu scopul de a remodela, actualiza și moderniza sistemul de TVA pentru a asigura relevanța și aplicarea eficace a acestuia la noile realități ale pieței comerțului electronic. În același timp, reformele au urmărit să faciliteze respectarea normelor în materie de TVA pentru întreprinderile legitime care

³⁴ Concluziile Consiliului cu privire la punerea în aplicare a pachetului privind TVA pentru comerțul electronic, ST 7104/22 din 15 martie 2022.

³⁵ Programul de lucru al Comisiei pentru 2022, anexa II: Inițiativele REFIT, subsecțiunea „O economie în serviciul cetățenilor” (nr. 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ În cadrul sistemului existent, TVA nu este percepută pentru tranzacțiile transfrontaliere, spre deosebire de cele naționale, permițând persoanelor impozabile să achiziționeze bunuri fără TVA în cadrul pieței unice, rupând lanțul de plăți fracționate și creând un stimulente pentru fraudă

³⁸ Acest sistem ar urma să fie extins la servicii într-o etapă ulterioară.

desfășoară activități comerciale transfrontaliere online, adoptând o nouă abordare în ceea ce privește colectarea impozitelor. Obiectivul principal a fost crearea unui sistem de impozitare mai echitabil, mai simplu și mai armonizat. Prezenta propunere se bazează pe reforma reușită a normelor privind TVA pentru comerțul electronic prin reducerea în continuare a necesității ca tranzacționările neidentificate să fie înregistrate în statul membru de consum. Aceasta va include, printre altele, o actualizare a normelor în vigoare privind comerțul electronic aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), permițând IMM-urilor să beneficieze de simplificările oferite atât de noile regimuri aplicabile IMM-urilor³⁹, cât și de regimurile existente ale ghișeului unic.

Inițiativa sprijină strategia UE privind creșterea durabilă⁴⁰, care se referă la proceduri îmbunătățite de colectare a impozitelor, de reducere a fraudei fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale, precum și la reducerea costurilor de asigurare a conformității pentru întreprinderi, persoane fizice și administrații fiscale. Îmbunătățirea sistemelor de impozitare pentru a favoriza o activitate economică mai durabilă și mai echitabilă face parte, de asemenea, din agenda UE privind sustenabilitatea competitivă.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Inițiativa privind TVA-ul în era digitală este legată de obiectivul prevăzut în tratat de a institui o piață internă funcțională⁴¹ și reflectă prioritățile Comisiei Europene⁴² de a îmbunătăți mediul de impozitare a întreprinderilor pe piața unică, precum și de a aborda diferențele dintre normele fiscale care pot constitui un obstacol în calea unei integrări mai profunde a pieței unice. Această inițiativă urmărește să adapteze cadrul TVA al UE la era digitală. Prin urmare, obiectivele sale sunt, de asemenea, în concordanță cu una dintre cele șase priorități principale ale Comisiei, „O Europă pregătită pentru era digitală”, și cu obiectivul său de a permite întreprinderilor să valorifice potențialul transformării digitale.

Comisia a stabilit drept priorități îmbunătățirea procedurilor de colectare a impozitelor și de reducere a fraudei fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale⁴³. Aceste două subiecte reprezintă piatra de temelie a inițiativei. Inițiativa sprijină, de asemenea, strategia UE privind creșterea durabilă⁴⁴, care se referă la proceduri îmbunătățite de colectare a

³⁹ [Directiva \(UE\) 2020/285 a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici](#)

⁴⁰ Planurile de redresare și reziliență ale statelor membre prevăd o gamă largă de reforme menite să îmbunătățească mediul de afaceri și să favorizeze adoptarea tehnologiilor digitale și verzi. În completarea acestor reforme, se fac eforturi importante de digitalizare a administrațiilor fiscale ca sector strategic al administrației publice. [Strategia anuală pentru 2022 privind creșterea durabilă - COM(2021) 740 final].

⁴¹ Articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

⁴³ Strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă (a se vedea pagina 13) : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0740&from=EN>.

⁴⁴ Planurile de redresare și reziliență ale statelor membre prevăd o gamă largă de reforme menite să îmbunătățească mediul de afaceri și să favorizeze adoptarea tehnologiilor digitale și verzi. În completarea acestor reforme, se fac eforturi importante de digitalizare a administrațiilor fiscale ca sector strategic al administrației publice. [Strategia anuală pentru 2022 privind creșterea durabilă - COM(2021) 740 final].

impozitelor, de reducere a fraudei fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale, precum și la reducerea costurilor de asigurare a conformității pentru întreprinderi, persoane fizice, cât și pentru administrații fiscale. Îmbunătățirea sistemelor de impozitare pentru a favoriza o activitate economică mai durabilă și mai echitabilă este inclusă, de asemenea, în agenda UE privind sustenabilitatea competitivă.

Inițiativa privind TVA-ul în era digitală se desfășoară în paralel cu alte inițiative ale Comisiei referitoare la economia digitală, cum ar fi recenta propunere de directivă privind îmbunătățirea condițiilor de muncă pentru persoanele care lucrează prin intermediul platformelor digitale de muncă⁴⁵ și acțiunile în curs legate de închirierea de locuințe pe termen scurt. În temeiul acestor inițiative, direcția generală este de a spori gradul de asumare a răspunderii și importanța rolului platformelor în cadrul de reglementare. Acest aspect este în conformitate cu modificările propuse în prezenta directivă pentru economia platformelor, în care, în anumite circumstanțe, platformele vor fi responsabile de plata TVA datorată în locul micilor furnizori de platforme. Aceasta va îmbunătăți colectarea TVA, deoarece mulți dintre acești furnizori nu își cunosc potențialele obligații în materie de TVA și, în orice caz, s-ar confrunta cu dificultăți în ceea ce privește respectarea acestor obligații.

Inițiativa privind TVA-ul în era digitală asigură, de asemenea, coerența cu legislația existentă în domeniul digital, cum ar fi Directiva UE privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice (B2G)⁴⁶. Prezenta directivă urmărește să faciliteze utilizarea unui standard european comun privind facturarea electronică în toate statele membre pentru a promova interoperabilitatea și convergența la nivelul UE. Acesta are potențialul de a reduce obstacolele din calea comerțului transfrontalier care decurg din coexistența unor cerințe juridice și standarde tehnice naționale diferite în materie de facturare electronică. Inițiativa privind TVA-ul în era digitală prevede că acest standard european privind facturarea electronică este metoda implicită pentru stabilirea cerințelor de raportare digitală în materie de TVA.

Această inițiativă este, de asemenea, în concordanță cu Planul de acțiune vamală⁴⁷. Gestionarea comerțului electronic este unul dintre cele patru domenii-cheie de acțiune din cadrul Planului de acțiune vamală. Prin urmare, îmbunătățirea regimului de ghișeu unic pentru importuri (IOSS) în prezenta propunere se limitează la prevederea obligatorie a acestui regim pentru platforme. Orice altă îmbunătățire sau extindere, cum ar fi eliminarea pragului

⁴⁵ Propunerea de directivă vizează asigurarea securității juridice în ceea ce privește statutul profesional al persoanelor care lucrează prin intermediul platformelor digitale de muncă, îmbunătățirea condițiilor de muncă ale acestora (inclusiv pentru persoanele care desfășoară activități independente care fac obiectul gestionării algoritmice) și sporirea transparenței și trasabilității lucrului pe platforme, inclusiv în cazul desfășurării activității la nivel transfrontalier

⁴⁶ Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice.

⁴⁷ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European – Trecerea uniunii vamale la o etapă superioară: un plan de acțiune, Bruxelles, 28.9.2020 [[customs-action-plan-2020_ro.pdf \(europa.eu\)](#)].

de 150 EUR sub care poate fi utilizat acest regim de simplificare, va fi realizată în cadrul acestei reforme vamale⁴⁸.

În raportul final al Conferinței privind viitorul Europei⁴⁹, cetățenii solicită „armonizarea și coordonarea politicilor fiscale în statele membre ale UE pentru a preveni evaziunea fiscală și practicile de evitare a obligațiilor fiscale”, „promovarea cooperării între statele membre ale UE pentru a se asigura că toate întreprinderile din UE își plătesc impozitele în mod echitabil”. Inițiativa privind TVA-ul în era digitală este în concordanță cu aceste obiective.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta directivă modifică Directiva TVA în temeiul articolului 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În temeiul articolului respectiv, Consiliul, hotărând în unanimitate în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, poate adopta dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Prezenta inițiativă respectă principiul subsidiarității. Având în vedere necesitatea de a modifica Directiva TVA, obiectivele acestei inițiative nu pot fi realizate de statele membre în mod individual. Prin urmare, Comisia, care are responsabilitatea de a asigura buna funcționare a pieței unice și de a promova interesul general al UE, trebuie să propună acțiuni pentru îmbunătățirea situației.

În plus, întrucât principalele probleme în cauză – colectarea și controlul TVA sub nivelul optim, precum și sarcinile excesive și costurile de asigurare a conformității – sunt comune tuturor statelor membre, acțiunile naționale fragmentate necoordonate ar putea denatura comerțul din interiorul UE. În cadrul consultării specifice⁵⁰, întreprinderile și-au exprimat preferința în acest sens, aceea ca normele în materie de TVA să fie aplicate în mod uniform la nivelul UE, mai degrabă decât să fie obligate să respecte diferite obligații de raportare sau de înregistrare la nivel național. Ca și în cazul platformelor, există denaturări semnificative ale concurenței între piețele online și offline în sectorul închirierii de locuințe pe termen scurt și al transportului de persoane, precum și o abordare nearmonizată în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor de facilitare. Prin urmare, Comisia trebuie să se asigure că normele în materie de TVA sunt armonizate. În ceea ce privește colectarea și controlul TVA-ului, amploarea deficitului de încasare a TVA-ului și persistența sa în timp indică faptul că instrumentele naționale nu sunt suficiente pentru a lupta împotriva fraudei transfrontaliere,

⁴⁸ [Comisia solicită opinii cu privire la viitoarea reformă vamală a UE \(europa.eu\).](https://europa.eu/european-council/story/commission-requests-opinion-reform-vat-ue)

⁴⁹ Conferința privind viitorul Europei – Raport privind rezultatele finale, mai 2022, Propunerea 16, punctele 1-3. Conferința privind viitorul Europei a avut loc în perioada aprilie 2021-mai 2022. A fost un exercițiu fără precedent, axat pe cetățeni, de democrație deliberativă la nivel paneuropean, care a implicat mii de cetățeni europeni, precum și actori politici, parteneri sociali, reprezentanți ai societății civile și principalele părți interesate.

⁵⁰ TVA-ul în era digitală. Raportul final (vol. IV – Activități de consultare). Contractul specific nr. 07 de punere în aplicare a Contractului-cadru nr. TAXUD/2019/CC/150.

după cum o demonstrează nivelurile estimate ale fraudei intracomunitare cu firme „fantomă”, care nu pot fi combătute în mod eficient și eficace decât printr-o acțiune coordonată la nivelul UE. Prin urmare, situația fraudei în domeniul TVA-ului în interiorul Uniunii impune intervenția UE în ceea ce privește obligațiile de raportare.

- **Proportionalitate**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor tratatelor, în special buna funcționare a pieței unice.

Proportionalitatea este asigurată de faptul că statele membre vor fi în măsură să decidă dacă să introducă sau nu cerințe interne de raportare, în special în condițiile în care nivelul fraudei interne în domeniul TVA-ului constituie o problemă urgentă pentru acestea. Cerința privind interoperabilitatea sau convergența sistemelor naționale cu raportarea digitală în interiorul UE este necesară pentru adoptarea unui cadru privind CRD la nivelul UE.

În domeniul economiei platformelor, proporționalitatea este asigurată prin concentrarea măsurii asupra sectoarelor serviciilor de cazare și transport de persoane, unde problema inegalității în materie de TVA are caracterul cel mai acut.

Proportionalitatea este asigurată în continuare de faptul că pilonul „înregistrare unică în scopuri de TVA” al inițiativei nu influențează procesele naționale de înregistrare în scopuri de TVA. În schimb, se axează pe limitarea cazurilor în care un comerciant stabilit în afara statului membru de consum este obligat să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru respectiv.

Un cadru la nivelul UE pentru gestionarea înregistrării în scopuri de TVA este proporțional, deoarece va spori caracterul durabil al funcționării pieței unice. Eliminarea nevoii de înregistrări multiple în cadrul UE poate fi realizată, prin însăși natura sa, numai printr-o propunere de modificare a Directivei TVA.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea impune modificarea Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată („Directiva TVA”), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Pachetul privind comerțul electronic a intrat în vigoare la 1 iulie 2021 și a introdus o serie de modificări ale normelor în materie de TVA care reglementează impozitarea comerțului electronic transfrontalier de la întreprindere la consumator (B2C) în UE. Printre cele mai notabile modificări se numără extinderea domeniului de aplicare al regimurilor de mini-ghișeu unic (*Mini One Stop Shop* – MOSS) în Uniune și în afara Uniunii; eliminarea pragului de scutire de TVA de 22 EUR pentru bunurile importate; precum și introducerea ghișeului unic pentru importuri (*Import One-Stop Shop* – IOSS) și a unor regimuri speciale de sprijinire a colectării TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate care nu depășesc 150 EUR.

Comisia a efectuat o evaluare *ex post* a primelor șase luni de aplicare a pachetului privind comerțul electronic. Rezultatele inițiale sunt foarte încurajatoare și demonstrează succesul noilor măsuri. În total, în primele șase luni a fost colectată TVA în valoare de aproape 8 miliarde EUR prin intermediul celor trei regimuri (OSS și IOSS din Uniune și din afara Uniunii). Rezultatele evaluării arată că a fost colectată TVA în valoare de aproximativ 6,8 miliarde EUR în cadrul regimurilor ghișeului unic din Uniune și din afara Uniunii, ceea ce echivalează cu cel puțin 13,6 miliarde EUR pe an. În plus, în primele șase luni a fost colectată TVA în valoare de aproximativ 2 miliarde EUR în special în legătură cu importurile de loturi cu valoare scăzută, având o valoare intrinsecă ce nu depășește 150 EUR, ceea ce reprezintă aproximativ 4 miliarde EUR pe an. Din TVA în valoare de 2 miliarde EUR colectate în legătură cu importurile de bunuri cu valoare scăzută în primele șase luni, aproape 1,1 miliarde EUR au fost colectate prin intermediul ghișeului unic pentru importuri. Pachetul a îndeplinit obiectivul realizării unui sistem de impozitare mai echitabil și mai simplu, protejând în același timp veniturile din TVA ale statelor membre.

Punerea în aplicare a pachetului a contribuit, de asemenea, la combaterea fraudei în domeniul TVA-ului. Analiza datelor vamale indică faptul că primii opt comercianți înregistrați în IOSS au reprezentat aproximativ 91 % din totalul tranzacțiilor declarate pentru import în UE prin intermediul IOSS. Aceasta este o statistică foarte încurajatoare, deoarece arată impactul pe care l-a avut noua dispoziție de „a se considera” pentru piețe online asupra conformității. Prin urmare, propunerea prevede introducerea unui regim al furnizorului presupus în sectorul serviciilor de cazare și transport de persoane în economia platformelor.

- **Consultări cu părțile interesate**

La 6 decembrie 2019, Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală (DG TAXUD) a Comisiei Europene a organizat un eveniment pe tema „TVA-ul în era digitală” la Bruxelles, Belgia. Acest eveniment a reunit părțile interesate care lucrează în domeniul TVA-ului pentru a reflecta asupra oportunităților și provocărilor pe care noile tehnologii le aduc în domeniul TVA. În special, a fost discutat potențialul utilizării tehnologiilor avansate. Seminarul a oferit, de asemenea, ocazia de a face schimb de experiențe recente cu privire la modul în care statele membre utilizează soluțiile digitale pentru raportarea, colectarea și detectarea fraudelor în domeniul TVA-ului.

Comisia a colaborat cu două grupuri de experți pentru discuții la nivel tehnic: Grupul privind viitorul TVA-ului (*Group on the Future of VAT* – GFV) și Grupul de experți în domeniul TVA-ului (*VAT Expert Group* – VEG). Au avut loc reuniuni ale GFV (9 februarie și 6 mai 2022) și ale VEG (29 noiembrie 2021 și 10 iunie 2022) pentru a discuta diferite aspecte legate de inițiativa privind TVA-ul în era digitală. Un subgrup „aspecte legate de TVA ale economiei platformelor”, alcătuit din membri ai GFV și ai VEG, a fost însărcinat cu consilierea și asistența DG TAXUD prin efectuarea unei analize aprofundate a problemelor legate de TVA cu care se confruntă diferiți actori din economia platformelor. Rezultatele activității sale pot fi consultate la adresa: [2. GROUP ON THE FUTURE OF VAT \(GFV\) - Library \(europa.eu\)](https://library.e.europa.eu/).

Au avut loc, de asemenea, două ateliere Fiscalis (în mai și octombrie 2021) pentru a colecta feedback din partea statelor membre și a părților interesate cu privire la raportul intermediar și la proiectul de raport final al studiului „TVA-ul în era digitală”.

De asemenea, în perioada 20 ianuarie-5 mai 2022 a fost organizată o consultare publică, în urma căreia s-au primit 193 de răspunsuri. Consultarea a solicitat opiniile părților interesate în legătură cu adaptarea normelor actuale în materie de TVA la era digitală și cu modul în care tehnologia digitală poate fi utilizată atât pentru a ajuta statele membre să combată fraudă în

materie de TVA, cât și pentru a aduce beneficii întreprinderilor. Raportul consultării este disponibil pe pagina dedicată consultării publice a inițiativei: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_ro.

Părțile interesate au convenit asupra faptului că există un decalaj între vechile norme în materie de TVA și era digitală de astăzi.

În ceea ce privește raportarea TVA, respondenții au convenit că o CRD ar putea aduce beneficii și și-au exprimat în mod clar preferința pentru o soluție de facturare electronică care să poată fi utilizată și pentru procesele lor interne. Statele membre au solicitat o mai mare autonomie în ceea ce privește luarea deciziilor privind cerințele de raportare digitală la nivel național.

În ceea ce privește economia platformelor, părțile interesate au recunoscut pe scară largă problemele, exprimând opinii mai nuanțate, în funcție de modelul de afaceri al respondentului. Cele care ar fi afectate (și anume platformele) au respins, în general, dispoziția privind „furnizorul presupus”, exprimându-și preferința pentru statu-quo.

În ceea ce privește înregistrarea în scopuri de TVA, părțile interesate au convenit în unanimitate asupra faptului că domeniul de aplicare al OSS/IOSS trebuie extins. Întreprinderile au solicitat, de asemenea, ca taxarea inversă să devină obligatorie pentru livrările B2B efectuate de persoane nestabilite. De asemenea, a existat susținere pentru ca IOSS să devină obligatoriu.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a utilizat analiza efectuată de Economisti Asociați S.r.l. pentru studiul „TVA-ul în era digitală” (care s-a desfășurat în perioada octombrie 2020-martie 2022)⁵¹. Raportul final a fost prezentat la 1 aprilie 2022.

Scopul studiului a fost, în primul rând, evaluarea situației actuale în ceea ce privește cerințele de raportare digitală, tratamentul în materie de TVA aplicat economiei platformelor; precum și înregistrarea unică în scopuri de TVA și ghișeul unic pentru importuri și, în al doilea rând, evaluarea impactului unei serii de posibile inițiative de politică în aceste domenii.

- **Evaluarea impactului**

Examinată de Comitetul de analiză a reglementării la 22 iunie 2022, evaluarea impactului pentru propunere a obținut un aviz pozitiv [Ares(2022) 4634471]. Comitetul a recomandat adăugarea mai multor detalii, pentru a descrie mai bine metodologiile utilizate pentru modelare și pentru a aduce clarificări suplimentare în ceea ce privește opțiunile. Evaluarea impactului a fost modificată în consecință pentru a include perspectivele statelor membre și sectoriale privind economia platformelor, analiza econometrică/tehnicele utilizate pentru modelare au fost descrise în mod cuprinzător, iar structura CRD legată de opțiuni a fost detaliată.

În evaluarea impactului au fost analizate mai multe opțiuni de politică.

⁵¹ TVA-ul în era digitală. Raportul final (vol. I-III). Contractul specific nr. 07 de punere în aplicare a Contractului-cadru nr. TAXUD/2019/CC/150.

- În ceea ce privește **raportarea TVA**, opțiunile au variat de la o simplă recomandare de a introduce o CRD la nivelul UE și de a solicita date într-un format specific, până la introducerea CRD atât la nivelul UE, cât și la nivel național.
- În ceea ce privește **tratamentul în materie de TVA aplicat economiei platformelor**, opțiunile au variat de la clarificări de natură juridică până la introducerea unei dispoziții ample privind „furnizorul presupus”, aplicabilă tuturor vânzărilor de servicii prin intermediul platformelor.
- În ceea ce privește **înregistrarea în scopuri de TVA**, opțiunile au vizat comerțul în interiorul UE (diverse intervale de extindere a OSS și introducerea taxării inverse pentru livrările B2B efectuate de persoane nestabilite) și importurile de loturi cu valoare scăzută (IOSS având caracter obligatoriu pentru diferiți furnizori, cu/fără o anumită limită și eliminarea pragului de 150 EUR pentru utilizarea IOSS).

Analiza a arătat că cel mai bun echilibru în ceea ce privește opțiunile de politică în materie de eficacitate, proporționalitate și subsidiaritate ar fi atins prin îmbinarea introducerii CRD la nivelul UE, a unei dispoziții privind „furnizorul presupus” pentru sectorul serviciilor de închiriere de locuințe pe termen scurt și pentru sectorul transportului de persoane și asocierea dintre extinderea mai largă a OSS, taxarea inversă și IOSS obligatoriu pentru platforme.

În perioada 2023-2032, se preconizează că această abordare va genera beneficii nete cuprinse între 172 de miliarde EUR și 214 miliarde EUR, inclusiv economii de 51 de miliarde EUR. Aceste economii includ:

- 41,4 miliarde EUR din raportarea TVA (11 miliarde EUR din eliminarea obligațiilor vechi de raportare, 24,2 miliarde EUR din reducerea costurilor de fragmentare, 4,3 miliarde EUR economii din declarații privind TVA precompletate și 1,9 miliarde EUR beneficii ale facturării electronice);
- 0,5 miliarde EUR din raționalizare și clarificări în domeniul economiei platformelor; precum și
- 8,7 miliarde EUR din eliminarea obligațiilor în materie de înregistrare în scopuri de TVA. Se preconizează, de asemenea, beneficii de mediu, sociale și de automatizare în domeniul întreprinderilor, precum și beneficii legate de funcționarea pieței unice (condiții de concurență mai echitabile) și de eficiența controlului fiscal.

În conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă nr. 8 și 9⁵², un sistem de TVA mai eficient și mai durabil promovează creșterea economică, în timp ce raportarea digitală sprijină automatizarea întreprinderilor și încurajează inovarea. În conformitate cu principiul „digital în mod implicit”, introducerea raportării digitale generează economii în ceea ce privește tipărirea facturilor pe suport de hârtie și aduce beneficii mediului.

Evaluarea impactului și anexele sale, rezumatul și avizul Comitetului privind evaluarea impactului sunt disponibile pe pagina consultării de pe portalul „Exprimați-vă părerea”:

⁵²

<https://sdgs.un.org/goals>.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Această propunere este o inițiativă REFIT care vizează modernizarea normelor actuale în materie de TVA, ținând seama de oportunitățile oferite de tehnologiile digitale⁵³. Se preconizează că propunerea va armoniza tratamentul în materie de TVA și va promova furnizarea de servicii transfrontaliere pe piața unică, va contribui la îmbunătățirea colectării impozitelor și va asigura astfel venituri sustenabile pe parcursul redresării în urma pandemiei de COVID-19.

Se preconizează că societățile implicate în tranzacții transfrontaliere vor avea un beneficiu net în urma introducerii propunerii. În general, introducerea unor cerințe de raportare digitală (CRD) la nivelul UE, regimul furnizorului presupus și înregistrarea unică în scopuri de TVA (SVR) vor sprijini principiul numărului constant (*one in, one out*) sau chiar mai mult decât atât, ajungând la „o intrare, ieșiri multiple” (*one in, multiple out*), ținând seama de numeroasele obligații create de autoritățile naționale. Valoarea totală a economiilor în perioada de 10 ani cuprinsă între 2023 și 2032 este estimată la 51 de miliarde EUR, iar costul total de punere în aplicare (pentru întreprinderi și administrațiile naționale) este de 13,5 miliarde EUR în aceeași perioadă.

Se preconizează că eliminarea declarațiilor recapitulative ca urmare a CRD va aduce un beneficiu net societăților implicate în tranzacții transfrontaliere. Cu toate acestea, întreprinderile care nu sunt active la nivel transfrontalier (marea majoritate a microîntreprinderilor și a entităților mici) ar suporta costuri legate de introducerea unei CRD. Aceste costuri ar putea fi parțial reduse prin introducerea unor servicii suplimentare la nivel național, cum ar fi precompletarea declarațiilor privind TVA. În ceea ce privește SVR, se preconizează că aceasta va reduce și mai mult nevoia de înregistrări multiple în alte state membre și va contribui la reducerea sarcinilor administrative și a costurilor aferente pentru întreprinderile implicate în livrările transfrontaliere pe piața unică.

Platforma „Pregătiți pentru viitor” a inclus TVA-ul în era digitală în programul său anual de lucru pentru 2022, recunoscând potențialul său de reducere a sarcinii administrative în domeniul de politică⁵⁴. Dovezile care stau la baza opiniei acestui grup de experți din 5 decembrie 2022 au fost luate în considerare în cursul elaborării prezentei propuneri.

- **Drepturi fundamentale**

N/A

⁵³ Programul de lucru al Comisiei pentru 2022, anexa II: Inițiativele REFIT, subsecțiunea „O economie în serviciul cetățenilor” (nr. 20).

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-TVA-ul-in-era-digitala_ro)

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Se preconizează că propunerea va crește veniturile din TVA pentru statele membre. Obiectivele operaționale sunt stabilite la o scădere a deficitului de încasare a TVA-ului de până la 4 puncte procentuale comparativ cu nivelul din 2019, inclusiv scenariul de referință. Beneficiile globale estimate în perioada 2023-2032, inclusiv veniturile suplimentare din TVA, variază între 172 de miliarde EUR și 214 miliarde EUR.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comitetul TVA, un comitet consultativ privind aspectele legate de TVA la care participă reprezentanți ai tuturor statelor membre și care este prezidat de funcționari ai Comisiei din cadrul Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală (DG TAXUD), va monitoriza punerea în aplicare a inițiativei privind TVA-ul în era digitală și va dezbate și clarifica posibilele probleme de interpretare între statele membre în ceea ce privește noua legislație.

Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (*Standing Committee on Administrative Cooperation* – SCAC) se va ocupa de toate aspectele posibile privind cooperarea administrativă între statele membre care rezultă din noile dispoziții cuprinse în prezentul pachet legislativ. În cazul în care se impune elaborarea de noi acte legislative, GFV și VEG pot fi consultate în continuare.

În plus, Comisia și statele membre vor monitoriza și evalua dacă această inițiativă funcționează în mod corespunzător și măsura în care obiectivele sale au fost atinse, în funcție de indicatorii prevăzuți în secțiunea 4 a evaluării impactului care însoțește prezenta propunere.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Propunerea necesită documente explicative privind transpunerea.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Platforme: Articolele 28a și 46a, articolul 135 alineatul (3), articolele 136b, 172a, 242a și 306

Un regim al furnizorului presupus va fi introdus în sectorul închirierii de locuințe pe termen scurt și în sectorul transportului de persoane din economia platformelor (articolul 28a). În cadrul acestei măsuri, în cazul în care furnizorul subiacent nu percepe TVA deoarece este, de exemplu, o persoană fizică sau utilizează regimul special pentru întreprinderile mici, platforma va percepe și va contabiliza TVA pentru livrarea subiacentă. Aceasta va asigura condiții de concurență echitabile între platformele care oferă servicii și alți furnizori tradiționali care se califică drept persoane impozabile, fără a impune o sarcină asupra furnizorilor subiacenți care își desfășoară activitatea prin intermediul platformei. Modelul de „furnizor presupus” este o măsură de simplificare menită să faciliteze colectarea TVA în situații specifice. Acest lucru este valabil, de regulă, atunci când intermediarul într-o tranzacție (și anume platforma) este mai bine plasat decât furnizorul subiacent pentru a asigura colectarea TVA datorată pentru această tranzacție. Motivele sunt fie pentru că ar fi prea împovărător pentru acest furnizor subiacent să colecteze TVA (de exemplu, atunci când furnizorul subiacent este o persoană fizică sau o persoană impozabilă care utilizează regimuri

speciale pentru întreprinderile mici), fie pentru că este mai sigură colectarea acestora de la respectivul intermediar (atunci când furnizorul subiacent nu este stabilit în UE). Alte elemente referitoare la aplicarea practică a măsurii se regăsesc în propunerea însoțitoare de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011.

Pentru a preveni abuzurile, s-a clarificat faptul că o tranzacție pentru care o platformă este furnizorul presupus nu poate fi inclusă în regimul special pentru agențiile de turism (articolul 306).

În plus, au fost introduse clarificări la legislația existentă în materie de TVA în acest domeniu. Și anume:

- Serviciul de facilitare furnizat de o platformă trebuie considerat un serviciu intermediar (articolul 46a). Acesta permite o aplicare uniformă a normelor privind locul prestării serviciului de facilitare.
- Livrarea efectuată de furnizorul subiacent către platformă este scutită de TVA fără drept de deducere (articolul 136b).
- Închirierea de locuințe pe termen scurt este considerată un sector similar sectorului hotelier și, prin urmare, nu poate fi scutită de TVA (articolul 135). Acest lucru asigură faptul că livrarea presupusă de pe platformă către consumatorul final beneficiază de același tratament în materie de TVA ca și prestarea de servicii de la hoteluri tradiționale către consumatorul final.
- Livrarea de către platformă către clientul final nu trebuie să aibă un impact asupra dreptului de deducere al platformei pentru activitățile sale (articolul 172a).
- În cazul livrărilor care nu se încadrează în modelul furnizorului presupus, platforma va fi obligată să țină contabilitatea atât în ceea ce privește livrările de la întreprindere la întreprindere (B2B), cât și livrările de la întreprindere la consumator (B2C) (articolul 242a). Legislația de însoțire [propunerea de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010] va standardiza modul în care aceste informații urmează să fie transmise statelor membre. În cazul livrărilor care se încadrează în modelul furnizorului presupus, se vor aplica normele contabile obișnuite în materie de TVA.

Facturarea electronică va fi regula generală pentru emiterea facturilor: articolele 217, 218 și 232

Adaptarea Directivei TVA la noua realitate digitală presupune modificarea tratamentului aplicat facturilor electronice. Până în prezent, Directiva TVA a pus pe picior de egalitate facturile pe suport de hârtie și facturile electronice. Articolul 232 prevedea ca emiterea facturilor electronice să facă obiectul acceptării de către destinatar. Această cerință a împiedicat statele membre să pună în aplicare facturarea electronică obligatorie, care ar putea fi utilizată ca bază pentru un sistem electronic de înregistrare și raportare. De asemenea, aceasta a încetinit procesul de dezvoltare a facturilor electronice, întrucât persoanele impozabile nu și-au putut adapta sistemele de facturare pentru a pune în aplicare facturarea electronică completă, deoarece aveau obligația de a emite facturi pe suport de hârtie ori de câte ori destinatarul nu accepta facturile electronice.

Propunerea modifică această situație, prevăzând la articolul 218 că facturarea electronică va fi sistemul implicit pentru emiterea facturilor. Utilizarea facturilor pe suport de hârtie va fi posibilă numai în situațiile în care statele membre le autorizează. Această autorizare nu poate acoperi cazurile care fac obiectul obligațiilor de raportare prevăzute la titlul XI capitolul 6, deoarece ar preveni sau ar crea astfel dificultăți în ceea ce privește raportarea automată a datelor. Persoanelor impozabile li se va permite întotdeauna să emită facturi electronice în conformitate cu standardul european. Acest standard este cel adoptat prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1870 a Comisiei⁵⁵ în conformitate cu cererea prevăzută în Directiva 2014/55/UE. Emiterea și transmiterea facturilor electronice nu pot fi condiționate de o autorizare prealabilă a validării de către autoritățile fiscale ale statului membru pentru a fi trimise destinatarului. Mai multor state membre li s-a acordat o măsură specială de aplicare a facturării electronice obligatorii, în cazul în care au fost puse în aplicare astfel de sisteme de autorizare. Aceste sisteme pot fi aplicate de statele membre respective numai până la 1 ianuarie 2028, asigurând convergența cu sistemul de raportare digitală al UE.

Pentru a se asigura faptul că persoanele impozabile nu vor depinde de autorizarea destinatarului de a emite o factură electronică, articolul 232 este eliminat din Directiva TVA.

În plus, definiția facturii electronice din Directiva TVA este modificată pentru a alinia conceptul cu cel prevăzut în Directiva 2014/55/UE privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice, care reglementează facturarea electronică în tranzacțiile B2G. Prin urmare, atunci când se face referire la facturile electronice în Directiva TVA, se va face trimitere la facturile electronice structurate.

Termenul pentru emiterea facturilor vizând livrările intracomunitare de bunuri și prestările de servicii în cazul cărora se aplică taxarea inversă: articolul 222

În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite și pentru serviciile prestate de persoane impozabile nestabilite care fac obiectul taxării inverse, Directiva TVA prevede un termen pentru emiterea unei facturi electronice care ar putea dura până la patruzeci și cinci de zile de la data la care a intervenit faptul generator.

Noul sistem de raportare este construit în baza filozofiei informațiilor în timp real. Având în vedere că raportarea se bazează pe emiterea facturii, un astfel de termen va întârzia în mod excesiv sosirea informațiilor referitoare la aceste livrări către administrația fiscală. Din acest motiv, articolul 222 stabilește un termen de două zile de la intervenția faptului generator pentru emiterea facturilor în aceste cazuri.

Eliminarea posibilității de a emite facturi centralizatoare: articolul 223

Scopul noului sistem de raportare este de a furniza informații privind tranzacțiile aproape în timp real administrațiilor fiscale și de a încuraja utilizarea facturilor electronice. Posibilitatea

⁵⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1870 a Comisiei din 16 octombrie 2017 privind publicarea referinței standardului european referitor la facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului

de a emite facturi centralizatoare pentru o lună calendaristică contravine acestor obiective. Din acest motiv, articolul 223 se elimină, astfel încât nu va mai exista posibilitatea emiterii în continuare a facturilor centralizatoare.

Conținutul facturilor: articolul 226

Scopul noului sistem de raportare este de a furniza informațiile necesare administrațiilor fiscale, reducând în același timp la minimum sarcina administrativă pentru persoanele impozabile. Pentru a realiza acest din urmă obiectiv, sistemul de raportare va profita de emiterea unei facturi electronice pentru a automatiza procesul de raportare. Totuși, pentru ca acest lucru să fie posibil, este necesară includerea în factură a tuturor informațiilor solicitate de administrațiile fiscale pentru obligația de raportare.

Acesta este motivul pentru care articolul 226 fost modificat, cu scopul de a asigura includerea în factură a tuturor datelor care trebuie raportate. Elementele de date adăugate la conținutul facturii sunt identificatorul contului bancar în care va fi creditată plata facturii, datele convenite și cuantumul fiecărei plăți aferente unei tranzacții concrete și, în cazul unei facturi de modificare a facturii inițiale, identificarea facturii inițiale în cauză.

Eliminarea articolelor caduce: articolul 237

Articolul 237 prevede obligația Comisiei de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind impactul normelor în materie de facturare. Având în vedere că această obligație a fost deja îndeplinită⁵⁶, nu există niciun motiv pentru menținerea acestui articol în Directiva TVA.

Sistemul de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare: articolele 262- 271

Unul dintre obiectivele inițiativei este de a înlocui declarațiile recapitulative caduce cu un sistem de cerințe de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare, care va furniza informații mai rapide pentru fiecare tranzacție în parte și de o calitate superioară. Aceste informații vor fi integrate în sistemele de analiză a riscurilor ale statelor membre pentru a le ajuta să combată fraudă în materie de TVA legată de comerțul intracomunitar, în special fraudă intracomunitară cu firme „fantomă”. În acest scop, titlul XI capitolul 6, care făcea trimitere la declarațiile recapitulative, se referă în prezent la cerințele de raportare digitală și la noua sa secțiune 1, la cerințele de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare.

Cerințele de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare vor viza aceleași tranzacții care au făcut obiectul declarațiilor recapitulative, cu excepția stocurilor la dispoziția clientului în condițiile prevăzute la articolul 17a, care vor înceta să existe. Din acest motiv, al doilea paragraf de la articolul 262 se elimină. În plus, livrările de bunuri și prestările de servicii care fac obiectul mecanismului de taxare inversă în conformitate cu articolul 194 vor fi, de

⁵⁶ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu de evaluare a normelor de facturare prevăzute de Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată [COM(2020) 47].

asemenea, incluse în declarațiile recapitulative și, prin urmare, în cerințele de raportare digitală.

Articolul 263 prevede principalele caracteristici ale noului sistem de raportare digitală: informațiile trebuie transmise pentru fiecare tranzacție în parte, termenul pentru transmiterea datelor este de două zile lucrătoare de la emiterea facturii sau de la data la care factura ar fi trebuit să fie emisă în cazul în care persoana impozabilă nu și-a îndeplinit obligația de a emite o factură, transmiterea datelor trebuie efectuată pe cale electronică, iar statele membre vor furniza mijloacele pentru această transmitere. În cele din urmă, informațiile pot fi transmise direct de către persoana impozabilă sau de către un terț în numele acesteia.

Transmiterea datelor se poate face în conformitate cu standardul european. Statele membre pot prevedea transmiterea datelor din facturile electronice emise într-un format diferit, cu condiția ca acestea să permită și utilizarea standardului european. În orice caz, formatele de date permise de statele membre vor trebui să garanteze interoperabilitatea cu standardul european.

Această dispoziție oferă flexibilitate statelor membre și persoanelor impozabile în ceea ce privește utilizarea diferitelor formate de date pentru transmiterea datelor. Cu toate acestea, prevede cel puțin un standard care va fi acceptat de toate statele membre și, prin urmare, permite întreprinderilor să își transmită datele privind tranzacțiile intracomunitare în conformitate cu standardul european în orice stat membru, fără a fi nevoite să se adapteze la diferite sisteme de raportare.

Articolul 264 primul paragraf prevede informațiile care trebuie transmise pentru fiecare tranzacție. În esență, aceste informații sunt aceleași cu cele care se impuneau a fi prezentate în declarațiile recapitulative, dar detaliate pentru fiecare tranzacție, în loc să fie agregate pentru fiecare client în parte. Cu toate acestea, au fost adăugate noi câmpuri de date pentru a îmbunătăți detectarea fraudelor. Aceste noi câmpuri sunt referința facturii anterioare în cazul rectificării facturilor, datele de identificare a contului bancar în care va fi creditată plata facturii și datele convenite pentru plata contravalorii tranzacției. În vederea asigurării standardizării și interoperabilității depline, Comisia adoptă norme de aplicare pentru a defini un mesaj electronic comun în acest scop.

Articolul 266 a permis statelor membre să solicite date suplimentare privind tranzacțiile intracomunitare. Această posibilitate contravine armonizării dorite în acest domeniu. Din acest motiv, articolul în cauză este eliminat din Directiva TVA, astfel încât contribuabilii vor transmite întotdeauna aceleași informații atunci când efectuează o tranzacție intracomunitară, indiferent de statul membru în care are loc tranzacția.

Articolul 268 impune statelor membre obligația de a colecta date de la contribuabilii care, pe teritoriul lor, efectuează achiziții intracomunitare de bunuri sau tranzacții asimilate acestora. Colectarea acestor date a fost opțională pentru statele membre în temeiul declarațiilor recapitulative.

Înlocuirea declarațiilor recapitulative cu un nou sistem de raportare digitală impune modificarea anumitor articole din Directiva TVA care conțineau trimiteri la declarațiile recapitulative, pentru a le înlocui cu trimiterea la noul sistem de raportare. Este cazul articolelor 42, 138a, 262, 265 și 267. Alte articole care au reglementat aspecte ale declarațiilor recapitulative și care nu mai sunt necesare în contextul noului sistem de raportare au fost eliminate. Este cazul articolelor 266, 269, 270 și 271.

Sistemul de raportare digitală pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru: articolele 271a-273

Pe lângă înlocuirea declarațiilor recapitulative cu un nou sistem de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare, inițiativa urmărește să realizeze armonizarea sistemelor de raportare existente și viitoare pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul statului membru, pentru a evita sarcina administrativă pe care acest cadru fragmentat o implică pentru persoanele impozabile care desfășoară activități transfrontaliere. Aceste sisteme se vor alinia la sistemul de raportare digitală conceput pentru tranzacțiile intracomunitare, simplificând respectarea normelor de către contribuabili, care vor putea furniza într-un format comun datele necesare atât pentru tranzacțiile interne, cât și pentru cele intracomunitare, în orice stat membru.

Armonizarea se realizează prin intermediul normelor incluse în noua secțiune 2 a capitolului 6 din titlul XI.

Articolul 271a primul paragraf permite statelor membre să instituie un sistem de raportare pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate între persoane impozabile pe teritoriul lor. Articolul 271a al doilea paragraf permite statelor membre să instituie sisteme de raportare pentru orice alt tip de tranzacție. Acest al doilea paragraf vizează, de exemplu, raportarea livrărilor de bunuri sau a prestațiilor de servicii efectuate de o persoană impozabilă către o persoană fizică.

Trebuie remarcat faptul că articolul 271a constituie o opțiune, și nu o obligație pentru statele membre. Cu toate acestea, în cazul în care decid să instituie un sistem de raportare în conformitate cu primul paragraf al articolului respectiv, și anume un sistem de raportare pentru tranzacțiile între persoane impozabile pe teritoriul statului lor membru, un astfel de sistem va trebui să respecte caracteristicile prevăzute la articolul 271b.

Caracteristicile sistemului de raportare de la articolul 271b sunt similare celui conceput pentru tranzacțiile intracomunitare: raportarea pentru fiecare tranzacție în parte, transmiterea datelor în termen de două zile lucrătoare de la emiterea facturii sau de la data la care factura ar fi trebuit să fie emisă în cazul în care persoana impozabilă nu și-a îndeplinit obligația de a emite o factură, posibilitatea de a transmite datele direct de către persoana impozabilă sau prin intermediul unui prestator de servicii și posibilitatea de a transmite datele în conformitate cu standardul european. Statele membre pot pune la dispoziția persoanelor impozabile instrumente suplimentare pentru transmiterea datelor. Obiectivul este, încă o dată, acela de a oferi suficientă flexibilitate statelor membre și persoanelor impozabile pentru a utiliza diferite metode de transmitere a datelor, prevăzând în același timp cel puțin un standard care va fi acceptat de toate statele membre și, prin urmare, permițând întreprinderilor să își transmită datele în conformitate cu standardul european în orice stat membru, fără a fi nevoite să se adapteze la diferite sisteme de raportare.

Va fi necesar să se verifice dacă reforma sistemului de raportare își atinge obiectivele de reducere a deficitului de încasare a TVA-ului și a costurilor pentru persoanele impozabile care decurg din fragmentarea acestor sisteme. Din acest motiv, articolul 271c solicită Comisiei să prezinte, până în martie 2033, un raport de evaluare a rezultatelor obținute prin această reformă și, dacă este necesar, o propunere de depășire a limitărilor și de sporire a armonizării raportării interne. Acest termen va permite evaluarea sistemelor de raportare odată ce acestea

sunt pe deplin puse în aplicare, ținând seama de faptul că adaptarea deplină la cerințele armonizate nu trebuie să aibă loc până în 2028.

Pentru a realiza armonizarea sistemelor de raportare, nu este suficient ca viitoarele sisteme să fie puse în aplicare în conformitate cu caracteristicile prevăzute în prezenta inițiativă. Statele membre care au implementat deja sisteme de raportare pentru aceste tranzacții vor trebui să le adapteze la caracteristicile sistemului armonizat de raportare. În acest scop, inițiativa impune ca această adaptare să aibă loc până cel târziu în 2028.

Articolul 273 continuă să acorde statelor membre libertatea de a pune în aplicare aceste obligații pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea corectă a TVA și pentru a preveni evaziunea. Totuși, această libertate este limitată în ceea ce privește obligațiile de raportare, care pot fi puse în aplicare numai în conformitate cu dispozițiile titlului XI capitolul 6, în ceea ce privește tranzacțiile care intră în domeniul de aplicare al acestora.

Înregistrarea unică în scopuri de TVA (SVR) și îmbunătățirile aduse normelor existente privind comerțul electronic și regimului marjei

Au fost introduse modificări și clarificări ale legislației existente în materie de TVA, după cum urmează.

Trecerea la principiul impozitării la destinație și în conformitate cu articolul 4 din Directiva (UE) 2022/542 a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/112/CE și (UE) 2020/285 în ceea ce privește cotele taxei pe valoarea adăugată⁵⁷, articolul 14 alineatul (4) punctul 1 litera (a) se modifică pentru a extinde definiția vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță pentru a include bunurile second-hand, obiectele de artă, obiectele de colecție și antichitățile. În plus, articolul 35 este eliminat și, ca atare, aceste livrări sunt impozitate la locul de destinație în conformitate cu articolul 33 litera (a). În consecință, aceasta permite aplicarea regimului de simplificare OSS pentru a le declara vânzări la distanță, reducând astfel și mai mult obligația de înregistrare în mai multe state membre.

Pentru a reduce posibilitățile de evitare a plății TVA, noul articol 39a prevede că livrările de obiecte de artă și antichități efectuate fără expediere sau transport (sau livrările în cazul cărora expedierea sau transportul bunurilor începe și se încheie în același stat membru) sunt impozitate în locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Aplicarea normei privind furnizorul presupus este extinsă prin modificările aduse articolului 14a. În special, în ceea ce privește livrările de bunuri efectuate în cadrul UE, alineatul (2) se modifică pentru a extinde aplicarea normei privind furnizorul presupus. În cadrul domeniului său de aplicare extins, norma privind furnizorul presupus va include acum toate livrările de bunuri în cadrul UE facilitate de o interfață electronică, indiferent de locul în

⁵⁷ Directiva (UE) 2022/542 a Consiliului din 5 aprilie 2022 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și (UE) 2020/285 în ceea ce privește cotele taxei pe valoarea adăugată.

care este stabilit furnizorul subiacent și de statutul cumpărătorului. În plus, se introduce un nou alineat (3) pentru a prevedea aplicarea normei privind furnizorul presupus în cazul anumitor transferuri de bunuri proprii care sunt facilitate prin intermediul unei interfețe electronice.

Dispozițiile Directivei TVA referitoare la regimul de stocuri la dispoziția clientului se modifică pentru a introduce o dată-limită, 31 decembrie 2024, după care nu mai pot fi efectuate noi transferuri de stocuri în cadrul regimului respectiv. Articolul 17a, care reglementează regimul de stocuri la dispoziția clientului, este modificat în continuare prin introducerea unui nou alineat pentru a clarifica faptul că articolul încetează să se aplice la 31 decembrie 2025. Aceste modificări sunt introduse pentru a reflecta faptul că regimul actual de stocuri la dispoziția clientului nu va mai fi necesar, deoarece noul regim de simplificare OSS pentru transferurile de bunuri proprii este cuprinzător și include circulația transfrontalieră a bunurilor care fac în prezent obiectul regimului de stocuri la dispoziția clientului.

Articolul 59c prevede că există un prag de 10 000 EUR, stabilit pe an calendaristic, sub care prestările transfrontaliere de servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii prestate pe cale electronică (*telecommunications, broadcasting and electronic* – TBE) și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, livrate de un furnizor din UE stabilit într-un singur stat membru, pot fi în continuare supuse TVA în statul membru în care este stabilită persoana impozabilă care prestează respectivele servicii TBE sau în care bunurile respective se află în momentul în care începe expedierea sau transportul lor. În plus față de prestările transfrontaliere de servicii TBE, se clarifică acum faptul că numai vânzările intracomunitare de bunuri la distanță care sunt livrate din statul membru în care este stabilită persoana impozabilă sunt incluse în acest prag.

Modificarea prevăzută la articolul 66 contribuie la clarificarea momentului în care intervine faptul generator în ceea ce privește livrările sau prestările efectuate în cadrul regimurilor de simplificare non-UE și UE ale OSS.

Noul alineat (1a) de la articolul 143 prevede adoptarea unui act de punere în aplicare pentru introducerea unor măsuri speciale de prevenire a anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale printr-o mai bună asigurare a utilizării corecte și a procesului de verificare a codului de înregistrare în scopuri de TVA în IOSS al furnizorului sau al intermediarului care acționează în contul său, care este necesar pentru aplicarea scutirii prevăzute la articolul 143 alineatul (1) litera (ca).

Pentru a reduce și mai mult obligația înregistrării într-un stat membru în care are loc impozitarea unei livrări B2B interne, modificarea prevăzută la articolul 194 indică obligația statelor membre de a accepta aplicarea mecanismului taxării inverse în cazul în care un furnizor, care nu este stabilit în scopuri de TVA în statul membru în care are obligația de a plăti TVA, efectuează livrări de bunuri către o persoană identificată în scopuri de TVA în statul membru respectiv. Această reformă va garanta că, în astfel de circumstanțe, furnizorul care nu este identificat în statul membru respectiv nu trebuie să se înregistreze în acesta. În plus, modificarea exclude livrările de bunuri supuse regimului marjei de la aplicarea obligatorie a mecanismului taxării inverse. Pentru a asigura monitorizarea adecvată a

bunurilor, acest tip de livrări trebuie să fie menționat acum în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262.

Întrucât noul regim de simplificare OSS pentru transferurile de bunuri proprii vizează circulația transfrontalieră a bunurilor care fac în prezent obiectul regimului de stocuri la dispoziția clientului, modificările prevăzute la articolul 243 alineatul (3) și la articolul 262 alineatul (2) elimină dispozițiile Directivei TVA referitoare la regimul de stocuri la dispoziția clientului începând cu 1 ianuarie 2026, deoarece acestea nu mai sunt necesare. După cum s-a menționat deja, este prevăzută o perioadă de 12 luni pentru ca regimul stocurilor la dispoziția clientului încheiat la 31 decembrie 2024 sau înainte de această dată să poată fi finalizat.

Modificarea prevăzută la articolul 359 extinde domeniul de aplicare al regimului non-UE al ghișeului unic la prestările de servicii furnizate de întreprinderi din afara UE către toate persoanele neimpozabile, chiar dacă acestea nu își au domiciliul stabil și nici reședința obișnuită într-un stat membru.

Modificarea prevăzută la articolul 365 clarifică momentul în care pot fi aduse modificări declarațiilor privind TVA relevante în cadrul regimului non-UE al ghișeului unic. În prezent se pot face modificări în aceeași declarație, în măsura în care aceste modificări au loc înainte de data la care trebuia depusă declarația.

În sensul regimului UE al ghișeului unic, noile alineate de la articolul 369a extind definiția statului membru de consum pentru a include livrările de bunuri în conformitate cu articolele 36 (furnizarea de bunuri care necesită instalare sau asamblare), 37 (livrarea de bunuri la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor) și 39 (livrarea de gaz, de electricitate, de energie destinată încălzirii și răcirii), precum și livrările interne de bunuri.

La articolul 369b se prevede că, în cazul tipurilor de livrări menționate mai sus, regimul UE al ghișeului unic poate fi utilizat, de asemenea, în măsura în care aceste bunuri sunt livrate unor persoane neimpozabile [sau unor persoane impozabile sau persoane juridice neimpozabile ale căror achiziții intracomunitare de bunuri nu se supun TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE]. În plus, regimul poate fi aplicat și în cazul livrărilor interne de bunuri supuse regimului marjei efectuate de comercianți persoane impozabile către orice altă persoană impozabilă.

Modificarea prevăzută la articolul 369g alineatul (1) și noile alineate modifică conținutul declarației OSS din Uniune pentru a permite includerea prestărilor de servicii menționate mai sus.

Modificarea prevăzută la articolul 369g alineatul (2) și noul alineat (2a) clarifică informațiile care trebuie furnizate în declarația OSS din Uniune în legătură cu livrările menționate mai sus și indică faptul că livrările de bunuri care au cotă de impozitare zero și sunt scutite în alt mod intră sub incidența OSS din Uniune și, prin urmare, trebuie, de asemenea, raportate.

Modificarea prevăzută la articolul 369g alineatul (3) indică faptul că declarația OSS din Uniune include prestările de servicii care au cotă de impozitare zero, sunt scutite în alt mod și fac obiectul regimului special.

Modificarea prevăzută la articolul 369g alineatul (4) clarifică faptul că modificările aduse declarațiilor privind TVA în cadrul regimului UE al ghișeului unic după data prevăzută pentru depunerea declarației trebuie efectuate într-o declarație ulterioară.

Modificarea prevăzută la articolul 369j indică faptul că deducerea nu este posibilă în declarația privind TVA a regimului UE al ghișeului unic, dar că taxa pe valoarea adăugată trebuie rambursată în conformitate cu sistemul de rambursare adecvat.

Noul alineat de la articolul 369m prevede caracterul obligatoriu al utilizării IOSS pentru interfețele electronice care facilitează, în calitate de furnizor presupus, anumite vânzări la distanță de bunuri importate.

Articolul 369p se modifică pentru a prevedea că, înainte de a începe să utilizeze regimul special pentru importuri (IOSS), o persoană impozabilă sau un intermediar desemnat în numele său trebuie să indice statului membru de identificare statutul de furnizor presupus al persoanei impozabile în ceea ce privește vânzările la distanță de bunuri importate în UE.

Modificarea prevăzută la articolul 369r și noile alineate indică faptul că, în cazul în care o persoană impozabilă nu respectă normele IOSS, aceasta va fi exclusă din regim, cu excepția cazului în care persoana impozabilă respectivă este obligată să utilizeze acest regim în calitate de furnizor presupus. În cazul în care un astfel de furnizor presupus nu respectă în mod repetat normele referitoare la acest regim special, acestuia i se vor aplica alte sancțiuni decât excluderea din regim.

Modificarea prevăzută la articolul 369t alineatul (2) clarifică momentul în care pot fi aduse modificări declarațiilor privind TVA relevante pentru regimul IOSS. În cazul în care modificările trebuie efectuate după data prevăzută pentru depunerea declarației, acestea trebuie efectuate într-o declarație ulterioară.

Modificarea articolului 369w prevede că, în cadrul regimului special, TVA nu se deduce, ci se rambursează în conformitate cu sistemul de rambursare corespunzător.

Noile articole 369xa-369xk prevăd aplicarea unui nou regim conceput special pentru a simplifica obligațiile de conformitate în materie de TVA asociate anumitor transferuri de bunuri proprii.

Articolul 369xa prevede definiții care se aplică noului regim pentru transferurile de bunuri proprii. Bunurile de capital sau bunurile care nu permit un drept deplin de deducere în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară sunt excluse din regimul special.

Articolul 369xb definește domeniul de aplicare al regimului. Orice persoană impozabilă care efectuează transferuri de bunuri proprii, astfel cum sunt definite la articolul 369xa, se poate înregistra pentru a utiliza acest regim special, caz în care toate transferurile sale relevante vor face obiectul regimului special.

Articolul 369xc impune persoanelor impozabile care utilizează regimul să informeze statul membru de identificare, prin mijloace electronice, în cazul inițierii, încetării sau modificărilor relevante ale activităților lor impozabile reglementate de prezentul regim special.

Articolul 369xd prevede că o persoană impozabilă care utilizează acest regim special se va înregistra, în scopul transferurilor reglementate de regimul respectiv, într-un singur stat membru de identificare. În scopul identificării în cadrul regimului special pentru transferurile de bunuri proprii, statul membru de identificare utilizează numărul individual de identificare

în scopuri de TVA deja alocat persoanei impozabile în ceea ce privește obligațiile acesteia în cadrul sistemului intern.

Articolul 369xe prevede circumstanțele în care persoanele impozabile care utilizează regimul pentru transferurile de bunuri proprii sunt excluse de la regimul respectiv, inclusiv, printre altele, în cazul în care, în mod repetat, acestea nu respectă normele regimului sau își încetează activitățile relevante.

Articolul 369xf prevede că declarațiile de TVA se depun lunar prin mijloace electronice, chiar și atunci când nu s-a desfășurat nicio activitate relevantă.

Articolul 369xg descrie informațiile pe care trebuie să le conțină declarația lunară privind TVA și stipulează că modificările aduse acestor declarații, după data prevăzută pentru depunerea declarației, trebuie efectuate într-o declarație ulterioară.

Articolul 369xh stabilește cerințele referitoare la moneda care trebuie utilizată în declarația privind TVA.

Articolul 369xi prevede că, în cazul transferurilor de bunuri proprii care fac obiectul regimului, achizițiile intracomunitare sunt scutite în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile.

Articolul 369xj prevede că deducerea nu este posibilă în declarația privind TVA menționată mai sus, dar că TVA trebuie rambursată în conformitate cu sistemul de rambursare adecvat sau dedusă ca intrări în declarația națională privind TVA a unui stat membru în cazul în care persoana impozabilă este deja identificată în scopuri de TVA într-un stat membru în ceea ce privește activitățile care nu intră sub incidența regimului special.

Articolul 369xk stabilește obligațiile de păstrare a evidențelor pentru persoanele impozabile care utilizează regimul special pentru transferurile de bunuri proprii.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI**de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Dezvoltarea economiei digitale a avut un impact semnificativ asupra funcționării sistemului Uniunii în materie de TVA, deoarece nu este adecvat pentru noile modele de afaceri digitale și nu permite utilizarea deplină a datelor generate de digitalizare. Pentru a ține seama de această evoluție, se impune modificarea Directivei 2006/112/CE a Consiliului³.
- (2) Obligațiile de raportare în materie de TVA trebuie adaptate pentru a aborda provocările economiei platformelor și pentru a reduce necesitatea înregistrării multiple în scopuri de TVA în Uniune.
- (3) Pierderea de venituri din TVA, cunoscută sub denumirea de „deficitul de încasare a TVA-ului”, a fost estimată în 2020 la 93 de miliarde EUR⁴ în Uniune, o parte semnificativă constând în fraudă, în special în fraudă intracomunitară cu firme „fantomă”⁵, estimată la 40-60 de miliarde EUR⁶. În raportul final al Conferinței

¹ JO C , , p. .² JO C , , p. .³ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).⁴ Deficitul de încasare a TVA-ului reprezintă diferența totală dintre veniturile din TVA preconizate pe baza legislației în materie de TVA și a reglementărilor auxiliare și încasările efective: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>⁶ Curtea de Conturi Europeană: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_RO.pdf

privind viitorul Europei, cetățenii solicită „armonizarea și coordonarea politicilor fiscale în statele membre ale UE pentru a preveni evaziunea fiscală și practicile de evitare a obligațiilor fiscale”, „promovarea cooperării între statele membre ale UE pentru a se asigura că toate întreprinderile din UE își plătesc impozitele în mod echitabil”. Inițiativa privind TVA-ul în era digitală este în concordanță cu aceste obiective.

- (4) Pentru a spori colectarea impozitelor aferente tranzacțiilor transfrontaliere și pentru a pune capăt fragmentării existente care rezultă din punerea în aplicare de către statele membre a unor sisteme de raportare divergente, trebuie stabilite norme pentru cerințele de raportare digitală ale Uniunii. Aceste norme trebuie să furnizeze informații administrațiilor fiscale pentru fiecare tranzacție în parte, pentru a permite corelarea încrucișată a datelor, pentru a spori capacitățile de control ale administrațiilor fiscale și pentru a crea un efect disuasiv asupra neconformității, reducând în același timp costurile de asigurare a conformității pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în diferite state membre și eliminând barierele de pe piața internă.
- (5) Pentru a facilita automatizarea procesului de raportare atât pentru persoanele impozabile, cât și pentru administrațiile fiscale, tranzacțiile care trebuie raportate administrațiilor fiscale trebuie să fie documentate electronic. Utilizarea facturării electronice trebuie să devină sistemul implicit de emitere a facturilor. Cu toate acestea, statelor membre trebuie să li se permită să autorizeze alte mijloace pentru livrările interne. Emiterea facturilor electronice de către furnizor și transmiterea acestora către client nu trebuie să fie condiționată de o autorizare prealabilă sau de o verificare din partea administrației fiscale.
- (6) Definiția facturii electronice trebuie aliniată cu cea utilizată în Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷, pentru a realiza standardizarea în domeniul raportării TVA-ului.
- (7) Pentru ca sistemul de raportare a TVA-ului să fie pus în aplicare în mod eficient, este necesar ca informațiile să ajungă fără întârziere la administrația fiscală. Prin urmare, termenul pentru emiterea unei facturi pentru tranzacțiile transfrontaliere trebuie să fie stabilit la două zile lucrătoare de la data la care a avut loc faptul generator.
- (8) Factura electronică trebuie să faciliteze transmiterea automată către administrația fiscală a datelor necesare în scopuri de control. În acest scop, factura electronică trebuie să conțină toate datele care trebuie transmise ulterior administrației fiscale.
- (9) Implementarea facturii electronice ca metodă implicită de documentare a tranzacțiilor în scopuri de TVA nu ar fi posibilă dacă utilizarea facturii electronice rămâne condiționată de acceptarea de către destinatar. Prin urmare, o astfel de acceptare nu trebuie să mai fie necesară pentru emiterea facturilor electronice.
- (10) Comisia și-a respectat obligația de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind impactul normelor de facturare aplicabile de la 1 ianuarie 2013 și, în

⁷ Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice (JO L 133, 6.5.2014, p. 1).

special, măsura în care acestea au condus efectiv la o reducere a sarcinilor administrative pentru întreprinderi, astfel cum se prevede la articolul 237 din Directiva 2006/112/CE. Întrucât această obligație a fost deja îndeplinită, ea trebuie eliminată din directiva respectivă.

- (11) Obligația de a prezenta declarații recapitulative pentru raportarea tranzacțiilor intracomunitare trebuie eliminată, dat fiind că cerințele de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare vizează, în domeniul lor de aplicare, aceleași operațiuni, dar cu informații mai rapide și mai detaliate. Cerințele de raportare digitală vizează aceleași tranzacții ca și declarațiile recapitulative, cu excepția tranzacțiilor din cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului, astfel cum se menționează la articolul 17a din Directiva 2006/112/CE, care trebuie raportate prin declarația de tip ghișeu unic (OSS).
- (12) Pentru a facilita persoanelor impozabile procesul de transmitere a datelor din facturi, statele membre trebuie să pună la dispoziția persoanelor impozabile mijloacele necesare pentru o astfel de transmitere, care trebuie să permită ca datele să fie trimise de persoana impozabilă în mod direct sau de o terță parte în numele persoanei impozabile respective.
- (13) Deși informațiile care trebuie transmise prin intermediul cerințelor de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare trebuie să fie similare celor transmise prin declarațiile recapitulative, este necesar să se solicite persoanelor impozabile să furnizeze date suplimentare, inclusiv date bancare și sume de plată, astfel încât administrațiile fiscale să poată urmări nu numai bunurile, ci și fluxurile financiare.
- (14) Trebuie evitată impunerea unei sarcini administrative inutile asupra persoanelor impozabile care își desfășoară activitatea în diferite state membre. Prin urmare, astfel de persoane impozabile trebuie să fie în măsură să furnizeze informațiile solicitate administrațiilor lor fiscale utilizând standardul european prevăzut în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1870 a Comisiei⁸, care răspunde solicitării prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/55/UE de a elabora un standard european pentru modelul de date semantice al elementelor principale ale unei facturi electronice. Statelor membre trebuie să li se permită să prevadă metode suplimentare de raportare a datelor, care ar putea fi mai ușor de respectat de către anumite persoane impozabile.
- (15) Pentru a realiza armonizarea necesară în ceea ce privește raportarea datelor privind tranzacțiile intracomunitare, informațiile care trebuie raportate trebuie să fie aceleași în toate statele membre, fără ca statele membre să aibă posibilitatea de a solicita date suplimentare.
- (16) Un element important în lupta împotriva fraudei în materie de TVA în legătură cu tranzacțiile intracomunitare este compararea datelor declarate de furnizor cu datele declarate de client. În acest scop, persoana care achiziționează bunurile și destinatarul serviciilor trebuie să aibă obligația de a raporta datele privind tranzacțiile lor intracomunitare.

⁸

Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1870 a Comisiei din 16 octombrie 2017 privind publicarea referinței standardului european referitor la facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 266, 17.10.2017, p. 19).

- (17) Mai multe state membre au instituit cerințe de raportare divergente în ceea ce privește tranzacțiile desfășurate pe teritoriul lor, generând sarcini administrative semnificative pentru persoanele impozabile care își desfășoară activitatea în diferite state membre, deoarece acestea trebuie să își adapteze sistemele contabile pentru a se conforma acestor cerințe. Pentru a evita costurile derivate din astfel de divergențe, sistemele puse în aplicare în statele membre pentru a raporta livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros între persoane impozabile pe teritoriul lor trebuie să respecte aceleași caracteristici ale sistemului pus în aplicare pentru tranzacțiile intracomunitare. Statele membre trebuie să prevadă mijloacele electronice de transmitere a informațiilor și, la fel ca în cazul tranzacțiilor intracomunitare, trebuie să fie posibil ca persoana impozabilă să transmită datele în conformitate cu standardul european prevăzut în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1870, chiar dacă statul membru în cauză ar putea prevedea mijloace suplimentare de transmitere a datelor. Datele trebuie să poată fi trimise de către persoana impozabilă în mod direct sau de către o terță parte în numele persoanei respective.
- (18) Statele membre nu trebuie să fie obligate să pună în aplicare o cerință de raportare digitală pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros între persoane impozabile pe teritoriul lor. Cu toate acestea, pentru a pune în aplicare o astfel de cerință în viitor, ele trebuie să o alinieze la cerințele de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare. Statele membre care dispun deja de sisteme de raportare pentru aceste tranzacții trebuie să adapteze aceste sisteme pentru a se asigura că datele sunt raportate în conformitate cu cerințele de raportare digitală pentru tranzacțiile intracomunitare.
- (19) Pentru a evalua eficacitatea cerințelor de raportare digitală, Comisia trebuie să elaboreze un raport de evaluare care să evalueze impactul cerințelor de raportare digitală asupra reducerii deficitului de încasare a TVA-ului și asupra costurilor de punere în aplicare și de asigurare a conformității pentru persoanele impozabile și administrațiile fiscale, pentru a verifica dacă sistemul și-a atins obiectivele sau dacă are nevoie de ajustări suplimentare.
- (20) Statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a pune în continuare în aplicare alte măsuri pentru a asigura colectarea corectă a TVA-ului și pentru a preveni evaziunea. Cu toate acestea, ele nu trebuie să impună obligații de raportare suplimentare pentru tranzacțiile care fac obiectul cerințelor de raportare digitală.
- (21) Economia platformelor a creat anumite dificultăți în ceea ce privește aplicarea normelor în materie de TVA, în special stabilirea statutului impozabil al prestatorului de servicii și condiții de concurență echitabile între întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și alte întreprinderi.
- (22) Economia platformelor a condus la o denaturare nejustificată a concurenței între prestările de servicii efectuate prin intermediul platformelor online care se sustrag impozitării TVA și livrările efectuate în economia tradițională care sunt supuse TVA. Denaturarea a avut caracterul cel mai acut în cele mai mari două sectoare ale economiei platformelor după comerțul electronic, și anume sectorul închirierii de locuințe pe termen scurt și sectorul transportului de persoane.
- (23) Prin urmare, este necesar să se stabilească norme pentru a aborda denaturările concurenței în sectorul închirierii de locuințe pe termen scurt și în sectorul transportului de călători prin schimbarea rolului pe care îl joacă platformele în colectarea TVA-ului (devenind „furnizor presupus”). În conformitate cu acest model, platformele trebuie să fie obligate să perceapă TVA în cazul în care TVA este datorată,

dar furnizorul subiacent nu o percepe deoarece, de exemplu, este o persoană fizică sau o persoană impozabilă care utilizează regimul special pentru întreprinderile mici.

- (24) Statele membre interpretează în mod diferit locul prestării serviciului de facilitare furnizat de platforme persoanelor neimpozabile. Prin urmare, se impune clarificarea acestei norme.
- (25) Unele state membre se bazează pe articolul 135 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE pentru a aplica o scutire de TVA în cazul închirierii de locuințe pe termen scurt, în timp ce altele nu. Pentru a asigura egalitatea de tratament și coerența, continuând totodată să abordeze problema denaturării concurenței în sectorul serviciilor de cazare, trebuie să se clarifice faptul că această scutire nu se aplică serviciilor de închiriere de locuințe pe termen scurt. Criteriile utilizate pentru identificarea serviciilor de închiriere de locuințe pe termen scurt, care sunt considerate ca având o funcție similară sectorului hotelier, se aplică numai în sensul prezentei directive și nu aduc atingere definițiilor utilizate în alte acte legislative ale Uniunii. Prin urmare, prezenta directivă nu creează o definiție la nivelul UE a închirierii de locuințe pe termen scurt.
- (26) Pentru a evita includerea fără intenție a platformelor care efectuează furnizări presupuse (*deemed supplies*) în regimul special pentru agențiile de turism sau viceversa, tranzacțiile pentru care platforma este furnizorul presupus trebuie să fie excluse din regimul special respectiv.
- (27) Prezenta propunere nu aduce atingere normelor prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, în special Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)⁹ care reglementează alte aspecte ale prestării de servicii de către platformele online, cum ar fi obligațiile aplicabile furnizorilor de platforme online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții.
- (28) Directivele (UE) 2017/2455¹⁰ și 2019/1995 ale Consiliului¹¹ au modificat Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA care reglementează impozitarea activităților de comerț electronic transfrontalier de la întreprindere la consumator în Uniune. Directivele de modificare respective au redus denaturările concurenței, au îmbunătățit cooperarea administrativă și au introdus o serie de simplificări. Deși modificările introduse de directivele respective care se aplică de la 1 iulie 2021 au fost în mare parte încununate de succes, s-a identificat totuși necesitatea anumitor îmbunătățiri.

⁹ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1)

¹⁰ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

¹¹ Directiva (UE) 2019/1995 a Consiliului din 21 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește dispozițiile referitoare la vânzările de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

- (29) În acest scop, se impune clarificarea anumitor norme existente. Printre acestea se numără norma privind calcularea pragului de 10 000 EUR, stabilit pe an calendaristic, prevăzut la articolul 59c din Directiva 2006/112/CE, sub care prestările transfrontaliere de servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii prestate pe cale electronică (TBE) și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, livrate de un furnizor din Uniune stabilit într-un singur stat membru, pot fi în continuare supuse TVA în statul membru în care este stabilită persoana impozabilă care prestează respectivele servicii TBE sau în care bunurile respective se află în momentul în care începe expedierea sau transportul lor. Articolul 59c din Directiva 2006/112/CE trebuie modificat pentru a se asigura că numai vânzările intracomunitare de bunuri la distanță care sunt livrate din statul membru în care este stabilită persoana impozabilă sunt incluse în calculul pragului de 10 000 EUR, dar nu și vânzările la distanță efectuate dintr-un stoc de bunuri dintr-un alt stat membru.
- (30) Directiva 2006/112/CE trebuie, de asemenea, modificată pentru a clarifica faptul că toate prestările de servicii de la întreprindere la consumator, prestate în interiorul Uniunii de către persoane impozabile stabilite în afara Uniunii, intră în domeniul de aplicare al regimului special pentru serviciile prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate (regimul non-UE), și nu numai prestările de servicii către clienți stabiliți în Uniune. Ca urmare a introducerii noilor norme privind cotele de TVA prin Directiva (UE) 2022/542 a Consiliului¹² și a intrării în vigoare prevăzute a noilor norme privind IMM-urile¹³ și pentru a acoperi scutirile prevăzute la articolul 151 din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește livrările de bunuri și prestările de servicii, printre altele, în cadrul relațiilor diplomatice și consulare, precum și către anumite alte organisme internaționale, se impune totodată extinderea regimului UE al ghișeului unic în temeiul titlului XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE, asigurându-se că livrările și prestările care au cotă de impozitare zero și sunt scutite de TVA intră în domeniul de aplicare al regimului respectiv, cum ar fi livrările sau prestările efectuate de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). În plus, Directiva 2006/112/CE trebuie modificată pentru a clarifica momentul în care persoana impozabilă care utilizează regimurile speciale poate modifica declarațiile privind TVA relevante în cadrul celor trei regimuri de simplificare existente; regimul non-UE al ghișeului unic, regimul UE al ghișeului unic și ghișeul unic pentru importuri („IOSS”). Această clarificare va permite persoanelor impozabile înregistrate în cadrul regimurilor să efectueze rectificări ale declarațiilor privind TVA relevante până la termenul de depunere a declarațiilor respective. În cele din urmă, momentul în care intervine faptul generator în ceea ce privește livrările și prestările efectuate în cadrul regimurilor de simplificare OSS din Uniune și din afara Uniunii trebuie să fie stabilit în mod clar, pentru a se evita diferențele în aplicarea normelor între statele membre.

¹² Directiva (UE) 2022/542 a Consiliului din 5 aprilie 2022 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și (UE) 2020/285 în ceea ce privește cotele taxei pe valoarea adăugată (JO L 107, 6.4.2022, p. 1).

¹³ Directiva (UE) 2020/285 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici (JO L 62, 2.3.2020, p. 13).

- (31) Identificarea în scopuri de TVA este, în general, obligatorie în fiecare stat membru în care au loc operațiuni impozabile. Cu toate acestea, pentru a reduce numărul cazurilor în care sunt necesare mai multe înregistrări în scopuri de TVA, Directiva (UE) 2017/2455 a introdus în Directiva 2006/112/CE o serie de măsuri pentru a reduce la minimum necesitatea înregistrării multiple în scopuri de TVA. Pentru a reduce și mai mult necesitatea înregistrării multiple în scopuri de TVA, au fost identificate o serie de măsuri de extindere pentru a sprijini obiectivul înregistrării unice în scopuri de TVA în Uniune. Prin urmare, trebuie stabilite norme care să prevadă aceste măsuri de extindere.
- (32) Printre alte măsuri, Directiva (UE) 2017/2455 a extins domeniul de aplicare al mini-ghișeului unic pentru a deveni un ghișeu unic mai larg, vizând toate prestările transfrontaliere de servicii către persoane neimpozabile care au loc în Uniune și toate vânzările intracomunitare de bunuri la distanță. În mod excepțional, interfețele electronice, cum ar fi piețele online și platformele, care devin furnizori presupuși pentru anumite livrări de bunuri în cadrul Uniunii, pot, de asemenea, să declare anumite livrări interne de bunuri în cadrul regimului UE al ghișeului unic. Pentru a sprijini obiectivul unei înregistrări unice în scopuri de TVA în Uniune, domeniul de aplicare al regimului UE al ghișeului unic trebuie extins în continuare pentru a acoperi alte livrări de bunuri, inclusiv livrările interne de bunuri de la întreprindere la consumator în Uniune de către persoane impozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA în statul membru de consum, asigurându-se că întreprinderile nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care au loc astfel de livrări de bunuri către consumatori. În plus, domeniul de aplicare al regimului UE al ghișeului unic trebuie extins pentru a include și livrările interne de bunuri supuse regimului marjei efectuate de orice persoană, atunci când bunurile respective sunt livrate de o persoană impozabilă (comerciant persoană impozabilă) care nu este identificată în statul membru în care ar avea loc astfel de livrări de bunuri. Această modificare ar permite comercianților persoane impozabile să beneficieze de simplificările OSS și ar permite ca TVA datorată pentru aceste livrări și prestări să fie declarată și plătită într-un stat membru de identificare prin intermediul regimului UE al ghișeului unic extins.
- (33) În mod normal, furnizorul bunurilor sau serviciilor percepe și contabilizează taxa pe valoarea adăugată. Cu toate acestea, în anumite circumstanțe, statele membre pot prevedea că, în cadrul mecanismului taxării inverse, destinatarul livrării sau prestării, mai degrabă decât furnizorul, este obligat să declare TVA datorată. Pentru a sprijini în continuare obiectivul înregistrării unice în scopuri de TVA în Uniune, trebuie stabilite norme pentru aplicarea obligatorie de către statele membre a mecanismului taxării inverse în situațiile în care un furnizor nu este stabilit în scopuri de TVA în statul membru în care este datorată TVA. Un furnizor care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii către o persoană care este înregistrată în scopuri de TVA în statul membru în care livrarea sau prestarea este impozabilă trebuie să aibă dreptul de a aplica taxarea inversă. În scopul controlului, astfel de livrări sau prestări trebuie să fie raportate în declarația recapitulativă.
- (34) Directiva (UE) 2017/2455 a introdus în Directiva 2006/112/CE răspunderea interfețelor electronice, cum ar fi piețele online și platformele, atunci când acționează în calitate de furnizor presupus, în cazul în care acestea facilitează anumite livrări de bunuri către consumatorii din Uniune. În ceea ce privește livrările de bunuri efectuate în Uniune, regula furnizorului presupus se limitează în prezent la livrările de bunuri către persoane neimpozabile, în cazul în care bunurile respective sunt livrate în Uniune de către persoane impozabile care nu sunt stabilite în Uniune. Pentru a asigura condiții

de concurență echitabile între comercianții din Uniune și cei din afara Uniunii și pentru a reduce la minimum costurile desfășurării de activități comerciale transfrontaliere în interiorul Uniunii, trebuie adoptate măsuri pentru a reduce și mai mult sarcina de asigurare a conformității pentru vânzătorii din Uniune care își desfășoară activitatea prin intermediul interfețelor electronice. În cadrul domeniului său de aplicare extins, norma privind furnizorul presupus ar include toate livrările de bunuri în interiorul Uniunii facilitate de o interfață electronică, indiferent de locul în care este stabilit furnizorul subiacent și de statutul cumpărătorului.

- (35) Directiva (UE) 2017/2455 a introdus în Directiva 2006/112/CE o simplificare specifică, IOSS, care a fost concepută pentru a reduce sarcina de asigurare a conformității în materie de TVA asociată importului de anumite bunuri cu valoare scăzută către consumatorii din Uniune. În consecință, persoanele impozabile care optează pentru înregistrarea în IOSS nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care au loc importurile lor eligibile de bunuri către consumatori. În schimb, taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste livrări și prestări poate fi declarată și plătită într-un stat membru prin intermediul regimului IOSS. Pentru a sprijini și a consolida în continuare respectarea normelor în materie de TVA în ceea ce privește anumite bunuri importate, trebuie adoptate măsuri care să prevadă caracterul obligatoriu al utilizării IOSS pentru interfețele electronice, cum ar fi piețele online și platformele, atunci când acestea facilitează anumite importuri de bunuri către consumatorii din Uniune. Cu toate acestea, persoanele impozabile care operează interfețe electronice și care facilitează exclusiv livrările interne în statul lor membru de stabilire nu trebuie să intre în domeniul de aplicare al măsurii.
- (36) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2006/112/CE, trebuie conferite competențe Comisiei pentru o mai bună asigurare a utilizării corecte și a procesului de verificare a codurilor de înregistrare în scopuri de TVA în IOSS, în scopul scutirii prevăzute în directiva respectivă. Această împuternicire trebuie să permită Comisiei să adopte un act de punere în aplicare pentru a introduce măsuri speciale de prevenire a anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. Astfel de măsuri speciale implică, printre altele, corelarea numărului unic al lotului cu codul de înregistrare în scopuri de TVA în IOSS. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ și, în acest scop, comitetul trebuie să fie cel instituit prin articolul 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵.
- (37) Înregistrarea în scopuri de TVA a unui furnizor este necesară atunci când furnizorul respectiv nu este identificat în scopuri de TVA în statul membru în care este datorată TVA. În special, transferul bunurilor proprii ale unei persoane impozabile către un alt stat membru, printre altele în scopul desfășurării de către persoana respectivă a

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

activității legate de comerțul electronic, determină necesitatea înregistrării în statele membre din care și către care sunt transferate bunurile. În concordanță cu obiectivul înregistrării unice în scopuri de TVA în Uniune, cazurile în care se impun înregistrări multiple în scopuri de TVA trebuie reduse și mai mult prin prevederea aplicării unui nou regim în cadrul regimurilor OSS, care este conceput în mod specific pentru a simplifica obligațiile de conformitate în materie de TVA asociate anumitor transferuri de bunuri proprii.

- (38) Directiva 2006/112/CE prevede un tratament simplificat în materie de TVA pentru bunurile transferate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute. Întrucât regimul de simplificare OSS pentru transferurile de bunuri proprii este cuprinzător și vizează circulația transfrontalieră a bunurilor care fac în prezent obiectul regimului de stocuri la dispoziția clientului în temeiul articolului 17a din directiva respectivă, este necesar ca acestea să fie eliminate treptat prin includerea unei date de încheiere înainte de eliminarea completă a dispozițiilor privind stocurile la dispoziția clientului din Directiva 2006/112/CE. Prin urmare, 31 decembrie 2024 trebuie stabilită ca dată de încheiere, după care nu va mai fi posibilă aplicarea niciunui nou regim de stocuri la dispoziția clientului. În cazul regimului de stocuri la dispoziția clientului care începe la 31 decembrie 2024 sau înainte de această dată, trebuie să se aplice în continuare condițiile relevante, inclusiv termenul de 12 luni pentru transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor respective către cumpărătorul preconizat. În paralel cu includerea acestei noi date de încheiere, trebuie introdus un nou alineat în dispozițiile referitoare la regimul de stocuri la dispoziția clientului pentru a se asigura că respectivele dispoziții vor înceta să se aplice la 31 decembrie 2025, deoarece nu vor mai fi necesare după această dată.
- (39) Regimul marjei funcționează permițând comercianților persoane fizice să plătească TVA pentru diferența dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare al bunurilor care intră sub incidența regimului, și anume bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități. Pentru a se asigura că impozitarea acestor livrări specifice are loc în statul membru în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, Directiva 2006/112/CE trebuie modificată pentru a introduce o nouă normă privind locul livrării. În plus, Directiva 2006/112/CE trebuie modificată pentru a exclude în mod specific livrările de bunuri supuse regimului marjei de la aplicarea obligatorie a mecanismului taxării inverse. Cu toate acestea, pentru a sprijini obiectivul înregistrării unice în scopuri de TVA în Uniune și pentru a reduce la minimum sarcinile de asigurare a conformității, comercianții persoane fizice care își desfășoară activitatea în cadrul regimului marjei pot opta să se înregistreze pentru a utiliza regimul UE al ghișeului unic pentru a declara și a plăti taxa pe valoarea adăugată datorată pentru anumite livrări de bunuri supuse regimului marjei prin intermediul regimului respectiv, fără a fi nevoie să se înregistreze în mai multe state membre.
- (40) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹⁶, statele membre s-au angajat

¹⁶ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

- (41) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume aducerea sistemului de TVA în era digitală, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere necesitatea de a armoniza și de a încuraja utilizarea cerințelor de raportare digitală, de a îmbunătăți tratamentul în materie de TVA aplicat platformelor și de a reduce cazurile în care o întreprindere este obligată să se înregistreze în alte state membre, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (42) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE trebuie modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:**

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2024

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 17a se modifică după cum urmează:
- (a) La alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său, la 31 decembrie 2024 sau înainte de această dată, către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;”;
- (b) Se introduce următorul alineat (8):
- „(8) Prezentul articol încetează să se aplice la 31 decembrie 2025.”;
- (2) La titlul V, capitolul 3a, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 3a

Pragul pentru persoanele impozabile care efectuează anumite livrări de bunuri aflate sub incidența articolului 33 litera (a) și prestează anumite servicii aflate sub incidența articolului 58”;

- (3) Articolul 59c se modifică după cum urmează:
- (a) La alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) sunt prestate servicii către o persoană neimpozabilă care este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a), sau sunt expediate ori

transportate bunuri de la statul membru menționat la litera (a) către un alt stat membru; și”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statul membru menționat la alineatul (1) litera (a) acordă persoanelor impozabile care efectuează livrări sau prestări eligibile în temeiul alineatului respectiv dreptul de a opta ca locul acestor livrări sau prestări să fie stabilit în conformitate cu articolul 33 litera (a) și cu articolul 58, iar această opțiune acoperă în orice caz doi ani calendaristici.”;

(4) Articolul 66 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 66

(1) Prin derogare de la articolele 63, 64 și 65, statele membre pot prevedea ca TVA să devină exigibilă, pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile, la una din următoarele date:

- (a) cel târziu la data emiterii facturii;
- (b) cel târziu la data încasării plății;
- (c) atunci când nu se emite o factură sau când aceasta este emisă târziu, într-un termen specificat, nu mai târziu de momentul expirării termenului-limită pentru emiterea facturilor impus de statele membre în conformitate cu articolul 222 paragraful al doilea, sau atunci când nu a fost impus un astfel de termen-limită de către statul membru, într-un termen specificat de la data faptului generator.

(2) Derogarea prevăzută la alineatul (1) nu se aplică următoarelor livrări sau prestări:

- (a) prestărilor de servicii reglementate de regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 2, în cazul în care aceste prestări sunt efectuate de o persoană impozabilă autorizată să utilizeze regimul respectiv în conformitate cu articolul 359;
- (b) prestărilor reglementate de regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3, în cazul în care aceste prestări sunt efectuate de o persoană impozabilă autorizată să utilizeze regimul respectiv în conformitate cu articolul 369b;
- (c) prestărilor de servicii pentru care taxa este datorată de beneficiar în conformitate cu articolul 196;
- (d) livrărilor sau transferurilor de bunuri prevăzute la articolul 67.”;

(5) La articolul 167a, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot prevedea, în cadrul unui sistem opțional, ca dreptul de deducere al unei persoane impozabile a cărei TVA devine exigibilă numai în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) litera (b) să fie amânat până în momentul în care TVA pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate/prestate persoanei respective a fost plătită furnizorului.”;

(6) Articolul 217 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 217

În sensul prezentei directive, „factură electronică” înseamnă o factură care conține informațiile solicitate în prezenta directivă și care a fost emisă, transmisă și primită într-un format electronic structurat care permite prelucrarea sa automată și electronică.”;

- (7) Articolul 218 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 218

(1) În sensul prezentei directive, statul membru acceptă documentele sau mesajele pe suport de hârtie sau în format electronic ca facturi, în cazul în care îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul capitol.

(2) Statele membre pot impune obligația de a emite facturi electronice. Statele membre care impun această obligație permit emiterea facturilor electronice care respectă standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului*. Emiterea facturilor electronice de către persoanele impozabile și transmiterea acestora nu fac obiectul unei autorizări sau verificări prealabile obligatorii de către autoritățile fiscale, fără a aduce atingere măsurilor speciale autorizate în temeiul articolului 395, puse deja în aplicare la data intrării în vigoare a prezentei directive.

*Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice (JO L 133, 6.5.2014, p. 1).”;

- (8) La articolul 226, alineatul (7a) se înlocuiește cu următorul text:

„(7a)atunci când TVA devine exigibilă în momentul încasării plății, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) litera (b) și dreptul de deducere apare în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă, mențiunea «contabilitate de casă»”;

- (9) Articolul 232 se elimină;
(10) Articolul 237 se elimină;
(11) Articolul 359 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 359

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite în Comunitate care prestează servicii unei persoane neimpozabile să utilizeze prezentul regim special. Prezentul regim se aplică tuturor acelor servicii prestate în Comunitate.”;

- (12) La articolul 369j, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statele membre de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. Fără a aduce atingere articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, a articolului 2 punctul 1, a articolului 3 și a articolului 8 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile

în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directivele menționate. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la bunuri reglementate de prezentul regim special.”;

- (13) La articolul 369w, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statele membre de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. Fără a aduce atingere articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, precum și a articolului 2 punctul 1, a articolului 3 și a articolului 8 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directivele menționate. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la bunuri reglementate de prezentul regim special.”;

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2025

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 14 alineatul (4), punctul 1 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă; sau livrarea constă într-o livrare de bunuri second-hand, de obiecte de artă, de obiecte de colecție sau antichități, livrate de un comerciant persoană impozabilă către orice altă persoană impozabilă, în cazul în care bunurile sunt supuse TVA în conformitate cu regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 4 secțiunea 2 din prezenta directivă.”;

- (2) Articolul 14a se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrarea de bunuri în Comunitate de către o persoană impozabilă, se consideră că persoana impozabilă care facilitează livrarea a primit și a livrat bunurile respective.”;

- (b) se introduc următoarele alineate (3) și (4):

„(3) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează transferul de bunuri către un alt stat membru în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) de către o persoană impozabilă, altele decât bunurile de capital, astfel cum sunt definite de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în conformitate cu articolul 189 litera (a), sau bunurile în legătură cu care nu există un drept

deplin de deducere în statul membru respectiv, se consideră că persoana impozabilă care facilitează transferul a primit și a livrat bunurile respective.

(4) În cazul în care o persoană impozabilă stabilită într-un singur stat membru, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrările de bunuri numai în statul membru respectiv fără expediere sau transport, sau în condițiile în care expedierea sau transportul încep și se încheie în statul membru respectiv, nu se consideră că această persoană impozabilă a primit și a livrat bunurile respective.”;

(3) Se introduce următorul articol 28a:

„Articolul 28a

Fără a aduce atingere articolului 28, o persoană impozabilă care, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 135 alineatul (3), sau servicii de transport de persoane, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective în cazul în care persoana care prestează serviciile respective este una dintre următoarele:

- (a) o persoană nestabilită care nu este înregistrată în scopuri de TVA într-un stat membru;
- (b) o persoană neimpozabilă;
- (c) o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care TVA nu este deductibilă;
- (d) o persoană juridică neimpozabilă;
- (e) o persoană impozabilă supusă regimului comun forfetar pentru producători agricoli;
- (f) o persoană impozabilă supusă regimului special pentru întreprinderile mici.”;

(4) Articolul 35 se elimină;

(5) La titlul V capitolul 1, se inserează următoarea secțiune 5:

„Secțiunea 5

Livrarea de obiecte de artă și antichități în cadrul regimului special pentru comercianți persoane impozabile

Articolul 39a

Locul livrării de obiecte de artă și antichități efectuate fără expediere sau transport, sau în cazul cărora expedierea sau transportul bunurilor respective începe și se încheie în același stat membru, și care sunt livrate în conformitate cu regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 4 secțiunea 2 subsecțiunea 1 este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.”;

(6) Se introduce următorul articol 46a:

„Articolul 46a

Locul de prestare a serviciului de facilitare către o persoană neimpozabilă, prin intermediul unei platforme, al unui portal sau al unor mijloace similare, este locul în care tranzacția subiacentă este efectuată în conformitate cu prezenta directivă.”

- (7) La articolul 135 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Prestarea neîntreruptă a serviciilor de închiriere de locuințe pentru o perioadă de maximum 45 de zile, cu sau fără prestarea altor servicii auxiliare, este considerată ca având o funcție similară sectorului hotelier.”;

- (8) Articolul 136a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 136a

În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) sau cu articolul 14a alineatul (3), statele membre scutesc livrarea bunurilor respective către persoana impozabilă în cauză.”;

- (9) Se introduce următorul articol 136b:

„Articolul 136b

În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit și a prestat servicii în conformitate cu articolul 28a, statele membre scutesc prestarea serviciilor respective către persoana impozabilă în cauză.”;

- (10) La articolul 143 se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În scopul scutirii prevăzute la alineatul (1) litera (ca), Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a introduce măsuri speciale de prevenire a anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale, printre altele, prin corelarea numărului unic al lotului cu codul de înregistrare în scopuri de TVA corespunzător, astfel cum se menționează la articolul 369q.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011*, iar în acest sens, comitetul este cel instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010±.

* Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

± Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).”;

- (11) Se introduce următorul articol 172a:

„Articolul 172a

În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit și a prestat servicii în conformitate cu articolul 28a, prestările respective nu aduc atingere dreptului de deducere al respectivei persoane impozabile, indiferent dacă prestarea de servicii dă sau nu drept de deducere.”;

- (12) Articolul 194 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 194

(1) Fără a aduce atingere articolelor 195 și 196, în cazul în care livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată, statele membre permit ca persoana obligată la plata TVA să fie persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile, în cazul în care persoana respectivă este deja identificată în statul membru respectiv.

(2) Alineatul (1) nu se aplică unei livrări de bunuri efectuate de un comerciant persoană impozabilă, astfel cum este definit la articolul 311 alineatul (1) punctul 5, în cazul în care bunurile sunt supuse TVA în conformitate cu regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 4 secțiunea 2 din prezenta directivă.”;

- (13) La articolul 222, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 138 sau pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de client în temeiul articolelor 194 și 196, se emite o factură cel târziu în a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.”

- (14) Articolul 242a se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau servicii de transport de persoane, și se consideră că persoana respectivă nu a primit și nu a prestat ea însăși serviciile respective în temeiul articolului 28a, persoana impozabilă care facilitează prestarea este obligată să țină registre în acest sens.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Registrele prevăzute la alineatele (1) și (1a) trebuie puse la dispoziția statelor membre în cauză, la cerere, pe cale electronică.

Registrele menționate trebuie păstrate pentru o perioadă de zece ani de la sfârșitul anului în care s-a efectuat operațiunea.”;

- (15) La articolul 262 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile identificate în scopuri de TVA cărora persoana impozabilă identificată în scopuri de TVA le-a livrat bunuri sau le-a prestat servicii, altele decât bunurile sau serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea

este impozabilă, pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolelor 194 și 196.”;

- (16) La articolul 306 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Regimul special prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică livrărilor sau prestărilor efectuate în temeiul articolului 28a.”;

- (17) La titlul XII, titlul capitolului 6 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 6

Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile sau efectuează vânzări de bunuri la distanță sau anumite livrări interne de bunuri sau transferuri de bunuri proprii”;

- (18) Articolul 365 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 365

Declarația privind TVA conține codul individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea prezentului regim special, precum și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală fără TVA a prestațiilor de servicii reglementate de prezentul regim special pentru care a intervenit faptul generator, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA-ul total datorat.

Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației privind TVA după data la care trebuia depusă declarația în conformitate cu articolul 364, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 364. Declarația ulterioară privind TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.”;

- (19) La titlul XII capitolul 6, titlul secțiunii 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Secțiunea 3

Regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, pentru anumite livrări de bunuri în interiorul unui stat membru efectuate de o persoană impozabilă care nu este identificată în scopuri de TVA în statul membru respectiv sau de interfețele electronice care facilitează aceste livrări și pentru serviciile prestate către o persoană neimpozabilă de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum.”;

- (20) La articolul 369a, punctul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul livrării de bunuri efectuate de către o persoană impozabilă care facilitează aceste livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), atunci când expedierea sau transportul bunurilor livrate începe și se încheie în același stat membru, atunci când bunurile respective sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile, statul membru respectiv;”;

- (b) se adaugă următoarele litere (d) și (e):

- „(d) în cazul livrării de bunuri în conformitate cu articolele 36, 37 și 39, atunci când bunurile respective sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile, statul membru în care se consideră că are loc livrarea;
- (e) în cazul livrării de bunuri efectuate fără expedierea sau transportul bunurilor, sau atunci când expedierea bunurilor livrate începe și se încheie în același stat membru în care bunurile sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile, statul membru respectiv;”;

(21) Articolul 369b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 369b

Statele membre permit următoarelor persoane impozabile să utilizeze prezentul regim special:

- (a) o persoană impozabilă care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță;
- (b) fără a aduce atingere articolului 14a alineatul (2), în sensul prezentului regim special, o persoană impozabilă care facilitează livrarea de bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) fără expediere sau transport, sau atunci când expedierea sau transportul începe și se încheie în același stat membru în care bunurile sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile.
- (c) o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum care prestează servicii către o persoană neimpozabilă;
- (d) o persoană impozabilă care nu este identificată în statul membru în care bunurile sunt supuse TVA, care livrează bunuri în conformitate cu articolele 36, 37 și 39 unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile;
- (e) o persoană impozabilă care nu este identificată în statul membru în care bunurile sunt supuse TVA, care livrează bunuri fără expediere sau transport sau atunci când expedierea începe și se încheie în același stat membru către oricare dintre următoarele:
 - (a) o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau orice altă persoană neimpozabilă;
 - (b) orice altă persoană impozabilă, în cazul în care livrarea constă într-o livrare de bunuri second-hand, de obiecte de artă, de obiecte de colecție sau antichități, în cazul în care bunurile sunt supuse TVA în conformitate cu regimul marjei prevăzut la articolele 312-325.

Prezentul regim special se aplică tuturor acelor bunuri livrate sau servicii prestate în Comunitate de către persoana impozabilă în cauză.”

(22) Articolul 369g se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Declarația privind TVA conține numărul de identificare în scopuri de TVA menționat la articolul 369d și, pentru fiecare stat membru de consum, valoarea totală, fără TVA, cotele de TVA aplicabile, dacă este cazul, cuantumul total al TVA-ului corespunzător subdivizat pe cote, dacă este cazul, și TVA-ul total datorat în ceea ce privește următoarele livrări de bunuri sau prestări de servicii reglementate de prezentul regim special pentru care a intervenit faptul generator în cursul perioadei fiscale:

- (a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță;
- (b) fără a aduce atingere articolului 14a alineatul (2), în sensul prezentului regim special, livrările de bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) atunci când expedierea sau transportul bunurilor respective începe și se încheie în același stat membru în care bunurile sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile;
- (c) prestările de servicii;
- (d) livrările de bunuri în conformitate cu articolele 36, 37 și 39, atunci când bunurile respective sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile;
- (e) livrările de bunuri efectuate fără expediere sau transport, sau atunci când expedierea începe și se încheie în același stat membru în care bunurile sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile.

Declarația privind TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alineatul (4) de la prezentul articol.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate în sau din state membre altele decât statul membru de identificare, declarația privind TVA include și valoarea totală fără TVA, cotele de TVA aplicabile, dacă este cazul, cuantumul total al TVA-ului corespunzător subdivizat pe cote, dacă este cazul, și TVA-ul total datorat în ceea ce privește următoarele livrări reglementate de prezentul regim special, pentru fiecare stat membru în care sau din care sunt expediate sau transportate astfel de bunuri:

- (a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță altele decât cele efectuate de către o persoană impozabilă în conformitate cu articolul 14a alineatul (2);

- (b) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările de bunuri atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe și se încheie în același stat membru, efectuate de o persoană impozabilă în conformitate cu articolul 14a alineatul (2), atunci când bunurile respective sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile;
- (c) livrările de bunuri în conformitate cu articolele 36, 37 și 39, atunci când bunurile respective sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), sau oricărei alte persoane neimpozabile;
- (d) livrările de bunuri efectuate către o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau către orice altă persoană neimpozabilă, atunci când expedierea începe și se încheie în același stat membru.

În ceea ce privește livrările menționate la litera (a), declarația privind TVA include și numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare stat membru în care astfel de bunuri sunt expediate sau transportate, dacă este disponibil.

În ceea ce privește livrările menționate la litera (b), declarația privind TVA include și numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare stat membru în care astfel de bunuri sunt expediate sau transportate, dacă este disponibil.

Declarația privind TVA include informațiile menționate la acest alineat, defalcate pe state membre de consum.”;

- (c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Cerința de a furniza informațiile prevăzute la alineatul (2) se aplică, de asemenea, livrărilor de bunuri fără expediere sau transport care au loc într-un alt stat membru decât statul membru de identificare.”;

- (d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care persoana impozabilă care prestează serviciile reglementate de prezentul regim special deține unul sau mai multe sedii permanente, altul/altele decât cel(e) din statul membru de identificare, de la care sunt prestate servicii, declarația privind TVA include, de asemenea, valoarea totală fără TVA, cotele de TVA aplicabile, dacă este cazul, cuantumul total al TVA-ului corespunzător subdivizat pe cote, dacă este cazul, și TVA-ul total datorat pentru astfel de prestări, pentru fiecare stat membru în care persoana respectivă deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, defalcate pe fiecare stat membru de consum.”;

- (e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației privind TVA după data la care trebuia depusă declarația în conformitate cu articolul 369f, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369f. Declarația ulterioară privind TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.”;

(23) La articolul 369m se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre impun persoanei impozabile care acționează în calitate de furnizor presupus în conformitate cu articolul 14a alineatul (1) să utilizeze prezentul regim special pentru toate vânzările sale la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe.”

(24) Articolul 369p se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) statutul de persoană impozabilă considerată a fi primit și livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1).”;

(b) la alineatul (3), se adaugă următoarea literă (f):

„(f) statutul de persoană impozabilă considerată a fi primit și livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a alineatul (1).”;

(25) Articolul 369r se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) dacă persoana impozabilă în cauză nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special și în măsura în care utilizarea acestui regim nu este obligatorie în conformitate cu articolul 369m alineatul (4).”;

(b) la alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) dacă persoana impozabilă în cauză nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special și în măsura în care utilizarea acestui regim nu este obligatorie în conformitate cu articolul 369m alineatul (4).”;

(c) se introduce un nou alineat (4):

„(4) În cazul în care utilizarea regimului special este obligatorie în conformitate cu articolul 369m alineatul (4), statele membre de identificare adoptă măsuri corespunzătoare, altele decât ștergerea din registrul de identificare, dacă persoana impozabilă nu respectă în mod repetat normele referitoare la prezentul regim special.”;

(26) La articolul 369t, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației privind TVA după data la care trebuia depusă declarația în conformitate cu articolul 369s, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369s. Declarația ulterioară privind TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.”;

(27) La titlul XII capitolul 6, se inserează următoarea secțiune 5:

„Secțiunea 5

Regimul special pentru transferurile de bunuri proprii

Articolul 369xa

În sensul prezentei secțiuni și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «transfer de bunuri proprii» înseamnă transferul de bunuri către un alt stat membru în conformitate cu articolul 17 alineatul (1), inclusiv transferurile efectuate în temeiul articolului 14a alineatul (3), și nu include transferurile de bunuri de capital, astfel cum sunt definite de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în conformitate cu articolul 189 litera (a), sau bunurile în legătură cu care nu există un drept deplin de deducere în statul membru respectiv.
2. «stat membru de identificare» înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă și-a stabilit activitatea economică sau, în cazul în care persoana impozabilă în cauză nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, statul membru în care aceasta dispune de un sediu permanent.

În cazul în care o persoană impozabilă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, dar are mai multe sedii permanente în Comunitate, statul membru de identificare este acela în care persoana respectivă are un sediu permanent și în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii doi ani calendaristici.

În cazul în care o persoană impozabilă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate și nu dispune de un sediu permanent în Comunitate, statul membru de identificare este acela în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care există mai multe state membre în care începe expedierea sau transportul bunurilor, persoana impozabilă precizează care dintre aceste state membre este statul membru de identificare. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii doi ani calendaristici.

Articolul 369xb

Statele membre permit oricărei persoane impozabile care efectuează transferuri de bunuri proprii să utilizeze prezentul regim special.

Prezentul regim special se aplică tuturor transferurilor de bunuri proprii efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în cadrul prezentului regim.

Articolul 369xc

O persoană impozabilă declară statului membru de identificare momentul în care persoana în cauză își începe sau își încetează activitățile impozabile reglementate de prezentul regim special sau momentul în care își modifică respectivele activități în așa fel încât respectiva persoană impozabilă nu mai îndeplinește

condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special. Persoana impozabilă în cauză comunică aceste informații pe cale electronică.

Articolul 369xd

O persoană impozabilă care utilizează prezentul regim special este înregistrată în scopuri de TVA doar în statul membru de identificare, pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim. În acest scop statul membru utilizează numărul individual de identificare în scopuri de TVA deja alocat persoanei impozabile în ceea ce privește obligațiile acesteia în cadrul sistemului intern.

Articolul 369xe

Statul membru de identificare exclude o persoană impozabilă de la regimul special în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care persoana impozabilă în cauză notifică faptul că nu mai efectuează transferuri de bunuri proprii reglementate de prezentul regim special;
- (b) în cazul în care se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile impozabile desfășurate de persoana impozabilă în cauză, supuse prezentului regim special au încetat;
- (c) dacă persoana impozabilă în cauză nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;
- (d) dacă persoana impozabilă în cauză nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

Articolul 369xf

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație privind TVA pentru fiecare lună în parte, indiferent dacă au fost sau nu efectuate transferuri de bunuri reglementate de prezentul regim special. Declarația privind TVA se depune până la sfârșitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 369xg

(1) Declarația privind TVA conține numărul de identificare în scopuri de TVA menționat la articolul 369xd și, pentru fiecare stat membru către care sunt expediate sau transferate bunurile, valoarea totală, fără TVA, a transferurilor reglementate de prezentul regim special pentru care a intervenit faptul generator în cursul perioadei fiscale.

Declarația privind TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate din state membre altele decât statul membru de identificare, declarația privind TVA include și valoarea totală, fără TVA, a transferurilor reglementate de prezentul regim special, pentru fiecare stat membru din care sunt expediate sau transportate bunurile respective.

Declarația privind TVA include și numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare stat membru în care astfel de bunuri sunt expediate sau transportate, dacă este disponibil. Declarația privind TVA include informațiile menționate la acest alineat, defalcate pe state membre în care bunurile sunt expediate sau transportate.

(3) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației privind TVA după data la care trebuia depusă declarația în conformitate cu articolul 369xf, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369xf. Declarația ulterioară privind TVA identifică statul membru relevant în care bunurile sunt expediate sau transportate, perioada fiscală și baza de impozitare pentru care sunt necesare modificări.

Articolul 369xh

(1) Sumele înscrise pe declarația privind TVA se exprimă în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca sumele înscrise pe declarația privind TVA să se exprime în moneda lor națională.

Dacă pentru prestările de servicii s-au utilizat alte monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special folosește, în scopul completării declarației privind TVA, cursul de schimb din ultima zi a perioadei fiscale.

(2) Conversia se efectuează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care acesta nu este publicat în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 369xi

În sensul prezentului regim special, achiziția intracomunitară de bunuri în statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile este scutită.

Articolul 369xj

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate, în ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, să declare în declarația privind TVA aferentă regimului respectiv TVA deductibilă în temeiul articolului 168 din prezenta directivă în statele membre către care sau din care sunt expediate sau transportate bunurile. Fără a aduce atingere articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, articolului 2 punctul 1, articolului 3 și articolului 8 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directivele menționate. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la bunuri reglementate de prezentul regim special.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special are obligația de a fi înregistrată într-un stat membru pentru alte activități decât cele reglementate de prezentul regim special, aceasta deduce TVA datorată în statul membru respectiv, pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate sau prestate în statul membru respectiv, în declarația privind TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.

Articolul 369xk

(1) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special ține registre ale transferurilor de bunuri proprii reglementate de prezentul regim special. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statelor membre din care și către care a fost expediat sau transportat bunul să verifice exactitatea declarației privind TVA.

(2) Registrele prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția statului membru din care și către care bunurile au fost expediate sau transportate și a statului membru de identificare, la cerere, pe cale electronică.

Aceste registre trebuie păstrate pentru o perioadă de cinci ani începând cu data de 31 decembrie a anului în care s-a efectuat transferul de bunuri proprii.”.

Articolul 3

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2026

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 243, alineatul (3) se elimină;
- (2) La articolul 262, alineatul (2) se elimină;

Articolul 4

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2028

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 42, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) persoana care a achiziționat bunurile a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 265 cu privire la transmiterea datelor privind achizițiile intracomunitare.”;
- (2) La articolul 138, alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) Scutirea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la articolele 262 și 263 de a comunica datele privind tranzacțiile intracomunitare sau datele transmise nu conțin informațiile corecte referitoare la livrare, astfel cum se solicită în temeiul articolului 264, cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător orice deficiență într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.”;
- (3) Articolul 218 se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentei directive, facturile se emit într-un format electronic structurat. Cu toate acestea, statele membre pot accepta documente pe suport de hârtie sau în alte formate ca facturi pentru tranzacțiile care nu fac obiectul obligațiilor de raportare prevăzute la titlul XI capitolul 6. Statele membre permit emiterea facturilor electronice care respectă standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului. Emiterea facturilor electronice de către persoanele impozabile și transmiterea acestora nu fac obiectul unei autorizări sau verificări prealabile obligatorii de către autoritățile fiscale.”;

- (4) La articolul 222, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Pentru livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 138 sau pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pentru care taxa este datorată de client în temeiul articolelor 194 și 196, se emite o factură în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data la care a intervenit faptul generator.”;
- (5) Articolul 223 se elimină;
- (6) La articolul 226 se adaugă următoarele puncte (16), (17) și (18):
- „(16) în cazul unei facturi de corecție, numărul secvențial care identifică factura rectificativă, astfel cum se menționează la punctul (2);
- (17) numărul IBAN al contului bancar al furnizorului în care va fi creditată plata facturii. În cazul în care numărul IBAN nu este disponibil, orice alt identificator care identifică fără echivoc contul bancar în care va fi creditată factura;
- (18) Data la care este scadentă plata livrării de bunuri sau a prestării de servicii sau, în cazul în care se convine asupra unor plăți parțiale, data și valoarea fiecărei plăți.”;
- (7) La titlul XI, titlul capitolului 6 se înlocuiește cu următorul text:
- „CAPITOLUL 6**
- Cerințe de raportare digitală”;**
- (8) La titlul XI capitolul 6, se inserează următoarea secțiune 1:
- „Secțiunea 1**
- Cerințe de raportare digitală pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros între persoane impozabile la nivel transfrontalier”;**
- (9) Articolul 262 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „Fiecare persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA transmite statului membru în care aceasta este stabilită sau identificată în scopuri de TVA următoarele date privind fiecare livrare și transfer de bunuri efectuate în conformitate cu articolul 138, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri în conformitate cu articolul 20 și pentru fiecare prestare de servicii impozabilă într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit furnizorul.”;
- (10) Articolul 263 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 263

(1) Datele menționate la articolul 262 alineatul (1) se transmit pentru fiecare tranzacție individuală efectuată de persoana impozabilă în termen de cel mult două zile lucrătoare de la emiterea facturii sau de la data la care trebuia să fie emisă factura, în cazul în care persoana impozabilă nu respectă obligația de a emite o factură. Datele sunt transmise de persoana impozabilă sau de către o terță parte în numele persoanei impozabile respective. Statele membre prevăd mijloace electronice de transmitere a acestor date.

Statele membre permit transmiterea datelor din facturile electronice care respectă standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului.

Statele membre pot permite transmiterea datelor din facturile electronice utilizând alte formate de date care asigură interoperabilitatea cu standardul european privind facturarea electronică.

(2) Mesajul electronic comun pentru furnizarea datelor menționate la alineatul (1) se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.”;

- (11) Articolul 264 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 264

Datele transmise în conformitate cu articolul 263 conțin toate elementele următoare:

- (a) informațiile menționate la articolul 226 punctele (1)-(4), (6), (8)-(11a), (16), (17) și (18);
- (b) pentru livrările de bunuri ce constau din transferuri spre alt stat membru, în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) litera (c), valoarea totală a livrării, determinată în conformitate cu articolul 76.”

- (12) Articolul 265 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 265

În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, prevăzute la articolul 42, persoana impozabilă identificată în scopuri de TVA în statul membru care i-a atribuit numărul de identificare în scopuri de TVA pe baza căruia persoana respectivă a efectuat aceste achiziții precizează următoarele informații în datele care urmează să fie transmise:

- (a) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei în cauză în statul membru respectiv și pe baza căruia s-au efectuat achiziția și livrarea ulterioară de bunuri;
- (b) numărul de identificare în scopuri de TVA, în statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul de bunuri, al destinatarului livrării ulterioare efectuate de persoana impozabilă;
- (c) valoarea, fără TVA, a fiecărei livrări efectuate de persoana impozabilă în statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor.”;

- (13) Articolul 266 se elimină;

- (14) Articolul 267 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 267

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care, în conformitate cu articolul 194 sau 204, sunt considerate persoane obligate la plata taxei în locul unei persoane impozabile care nu este stabilită pe teritoriul lor, îndeplinesc obligația de a transmite datele, prevăzută în prezentul capitol.”;

- (15) Articolul 268 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 268

Statele membre solicită ca persoanele impozabile care, pe teritoriul lor, efectuează achiziții intracomunitare de bunuri sau operațiuni asimilate achizițiilor intracomunitare de bunuri, în temeiul articolului 21 sau 22, să transmită date cu privire la operațiunile respective, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.”;

- (16) Articolele 269, 270 și 271 se elimină;
- (17) La titlul XI capitolul 6, se inserează următoarea secțiune 2:

„Secțiunea 2

Cerințe de raportare digitală pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros între persoane impozabile pe teritoriul unui stat membru

Articolul 271a

- (1) Statele membre pot solicita ca persoanele impozabile identificate în scopuri de TVA pe teritoriul lor să transmită pe cale electronică autorităților lor fiscale date privind livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros către alte persoane impozabile de pe teritoriul lor.
- (2) Statele membre pot solicita ca persoanele impozabile identificate în scopuri de TVA pe teritoriul lor să transmită pe cale electronică autorităților lor fiscale date privind alte operațiuni impozabile decât cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol și la articolul 262.

Articolul 271b

În cazul în care un stat membru solicită transmiterea datelor în temeiul articolului 271a, persoana impozabilă sau o terță parte care acționează în numele persoanei impozabile transmite datele respective pentru fiecare tranzacție în parte în termen de cel mult două zile lucrătoare de la emiterea facturii sau de la data la care trebuia să fie emisă factura, în cazul în care persoana impozabilă nu respectă obligația de a emite o factură. Statele membre permit transmiterea datelor din facturile electronice care respectă standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE.

Statele membre pot permite transmiterea datelor din facturile electronice utilizând alte formate de date.

Articolul 271c

Cel târziu până la 31 martie 2033, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia prezintă Consiliului un raport privind funcționarea cerințelor interne de raportare prevăzute în prezenta secțiune. În raportul respectiv, Comisia evaluează necesitatea unor măsuri suplimentare de armonizare și, dacă se consideră necesar, prezintă o propunere corespunzătoare pentru astfel de măsuri.”;

- (18) Articolul 273 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 273

Statele membre pot impune alte obligații pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA-ului și a preveni evaziunea, sub rezerva

cerinței de tratament egal al operațiunilor interne și operațiunilor efectuate între statele membre de către persoane impozabile și cu condiția ca respectivele obligații să nu genereze, în comerțul între statele membre, unele formalități în legătură cu trecerea frontierelor.

Opțiunea prevăzută la primul paragraf nu poate fi considerată ca bază de plecare pentru a impune obligații de facturare suplimentare față de cele stabilite la capitolul 3 și nici pentru a pune în aplicare obligații de raportare suplimentare, în plus față de cele prevăzute la titlul XI capitolul 6.”;

Articolul 5

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2023, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă. Statele membre informează de îndată Comisia în această privință.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2024.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2024, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 din prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2025.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2025, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 3 din prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2026.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(4) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2027, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 4 din prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2028.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(5) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 7

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*